

OŠ REČICA OB SAVINJI

NOVICE Ž REČICE

NOVI PRIJATELJI



Kralj
Maj

Pirat in
čarobni

Sad

WBC

ČUDEŽNI

FANT

ŠOLSKO LETO 2021/22



Izak Zgojznik, 2. r.

LITERARNO GLASILO OŠ REČICA OB SAVINJI

Letnik XIX, številka 24, junij 2022, šolsko leto 2021/22

Mentorici: Monika Repše in Anka Starič

Oblikovanje in urejanje: Anka Starič in Monika Repše

Priprava likovnega materiala: Maša Kolšek

Avtor razrednih fotografij: Luka Rojnik, Maša Kolšek (fotografija 8. b)

Naslovnico in zadnjo stran so oblikovali: Zoja Emeršič, Špela Kolenc, Neja Pečnik, Neža Ugovšek, 6. r., Isra Asani, Jure Matko, Ajda Julija Ozimic, Aneja Podbregar, 7. b, Pia Cajner, Anna Pavlenko, Hafiza Sejdić, 8. b

Naklada: Elektronska izdaja

UVOD	7
Z MOTIVACIJO IN OPTIMIZMOM V POČITNIŠKE DNI	7
TUDI LETOS PUŠČAMO SLEDI	9
PREDSTAVITVE RAZREDOV	11
1. razred.....	11
V DRUŽBI NOVIH PRIJATELJEV.....	12
2. razred.....	13
PISANA DRUŠČINA DRUGOŠOLCEV	14
3. razred.....	15
RASLI SMO SKUPAJ	16
4. razred.....	17
USTVARJALNI, AKTIVNI, ZABAVNI	18
5. razred.....	19
KOLEDAR PETOŠOLCEV.....	20
6. razred.....	21
TO SMO MI - ŠESTOŠOLCI.....	22
7. a razred.....	23
KAJ IMAJO SKUPNEGA SNEGULJČICA, 7 PALČKOV, TRIO ADIJO IN TRIJE MUŠKETIRJI?	24
7. b razred.....	27
SPREMLJALO NAS JE VELIKO ZANIMIVIH IN VZNEMIRLJIVIH DOGODKOV.....	28
8. a razred.....	29
OSMI A VSAK NA NAŠI ŠOLI POZNA	30
8. b razred.....	31
ŠPORTNIKI, GLASBENIKI IN ODLIČNJAKI.....	32
9. razred.....	34
ZGODBA 9. RAZREDA.....	35

PRAVLJICE	36
TRIJE PALČKI	36
ŠKRAT LAN IN ČAROBNA MAČKA	36
ČUDEŽNI FANT.....	37
KDO NAM KRADE MED?	38
ČAROBNA PIŠČAL.....	39
PESNIK SE PREDSTAVI.....	41
DARILO.....	41
JASA	42
KNJIGA	43
OČI	44
USTA	45
MOJA ŠOLA.....	46
MAVRIČNI LOK DOMIŠLIJE	47
ZGODBA O VELIKANU IN KRALJU.....	47
PIRAT IN ČAROBNI SOD	48
LEBDELA SEM.....	48
VEZALKINE SANJE	49
TI KANTA POŽREŠNA ... NE, TI BARVICA NESRAMNA	49
DRUGAČNOST.....	50
ŠKORENJ FRANCI PRIPOVEDUJE	51
DNEVNIK NABRITEGA KROKSA	52
DOŽIVEL SEM VIŠJI KLIC.....	53
PRVIČ NA SMUČEH	54
PRVIČ IZVEN OKVIRJEV	55
KMEČKA HIŠA, UJETA V LITERARNE ZGODBE	56

KMEČKA HIŠA	56
KMEČKA HIŠA PRIPOVEDUJE	56
ZGODBA NEKE KMEČKE HIŠE	57
O SREČI MALO DRUGAČE	59
SREČEN PLANET, SREČEN VES SVET	59
TRETJEŠOLCI SO RAZMIŠLJALI O SREČI	59
PRVOŠOLCI V DRUŽBI NOVIH PRIJATELJEV	63
BESEDIČICA 2021/22	65
JESEN	65
JESENSKA PESEM	66
KRALJ MATJAŽ	67
SREČALA SEM MARTINA KRPANA	67
MARTIN KRPAN V KORONAČASIH	68
JEZIKOVNI KOTIČEK	70
IZBIRNI PREDMET NEMŠČINA	70
A DAY IN THE LIFE OF MY SUPERHERO	72
MY SUPERHERO	73
THE STONEMAN	74
NACIONALNI OTROŠKI PARLAMENT	75
ANA VENINŠEK V VELIKI DVORANI DRŽAVNEGA ZBORA	75
LIKOVNI NATEČAJ	76
MI SMO SVETLOBA	76
UMETNIKI, NA PLAN!	77
TA ROŽE JE ZATE	77
ZIMA JE PRIŠLA	79
IZ PRETEKLOSTI V SEDANJOST	80

POŠASTKI	81
VARNO V PROMETU	82
ŽIVALI IZPOD SPRETNIH ROK LIKOVNIH USTVARJALCEV	84
IGRIVE ČRKE.....	90
DOMIŠLIJA NE POZNA MEJA	91
ZA MODNE NAVDUŠENCE	93



UVOD

Z MOTIVACIJO IN OPTIMIZMOM V POČITNIŠKE DNI

Dragi učenci, učitelji, starši ...

Nezadržno se bližamo koncu šolskega leta in pred nami je publikacija, ki vsako leto lepo zaokroži in obelodani življenje ter delo na naši šoli. Sonce in visoke temperature nam že omogočajo številne dejavnosti na prostem, prihajajo tedni sprostitev, oddiha, veselja. Po dveh letih, ki ju je zaznamovala epidemija Covid19, so se to šolsko leto med nas vrnili dogodki, ki bi jih skoraj že pozabili in pomenijo tisti prijetnejši del šolanja, ki se nam vsem najbolj vtisne v spomin. Spomnimo se nekaterih.

Šolsko leto, ki mineva, je za nas pomenilo množično udeležbo v šolah v naravi, ki so se jih udeležili učenci od 3. do 9. razreda. Obiskali so Bohinj, Libeliče, Kope in Sečo.

Vrnile so se tudi kulturne prireditve in dejavnosti, na katerih se naši učenci predstavijo drug drugemu, svojim staršem, krajanom in širšemu občinstvu. Božično-novoletna je bila izvedena še na prostem. Na pomladanski ste svoj nastop prepletali starši in učenci ter pokazali, kakšne talente skrivajo posamezne družine naših otrok. Predstavili smo se tudi na projektu Radia Tednik Ptuj - Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo, na osrednji pevski prireditvi Območni zborovski BUM, na Pikapolončku ter na številnih prireditvah v kraju. Zaupan nam je tudi program na slavnostni seji ob občinskem prazniku.

Naj navedem še nekaj uspehov, na katere smo lahko še posebej ponosni: na državnem prvenstvu v veleslalomu je učenec naše šole David Šmit v kategoriji starejših dečkov osvojil 2. mesto in s tem postal državni podprvak. Na področnem prvenstvu v atletiki so naši učenci osvojili kar štiri medalje. Pri starejših dečkih sta 2. mesto osvojila Jure Blekač v skoku v višino in Gašper Koren v teku na 60 m. Florjan Češnovar v teku na 300 m in Jakob Glušič v skoku v višino pa sta pri mlajših dečkih dosegla 3. mesto. Po 1. mestu na medobčinskem prvenstvu v košarki so se naši košarkarji uvrstili na področno prvenstvo v Velenje, kjer so si priigrali odlično 3. mesto.

Na regijskem tekmovanju iz znanja matematike, v kategoriji 7. razreda, je Jure Matko osvojil vse možne točke. V osmem razredu je Ines Gubenšek Rovšnik dosegla največ točk med vsemi

sodelujočimi osmošolci. Med devetošolci je Enej Vižintin dosegel 3. mesto. Vsi trije učenci so se uvrstili tudi na državno tekmovanje in osvojili srebrna Vegova priznanja. Bronasti priznanji na tekmovanju pa sta poleg omenjenih učencev osvojila še Matic Atelšek in Matevž Zvir.

Na 51. tekmovanju mladih glasbenikov TEMSIG sta Glasbeno šolo Nazarje v kategoriji klavir zastopali naši učenki Ajda Julija Ozimic in Sara Časl. Obe sta pokazali odlično znanje, saj sta si v svojih kategorijah priigrali srebrni plaketi. Z bronasto plaketo se jima je pridružil še četrtošolec Gašper Lomšek.

Omenjenim uspehom dodajam še zastopanje naše doline na nacionalnem otroškem parlamentu v dvorani državnega zbora, in sicer s strani naše učenke Ane Veninšek. Letošnja tema je bila Moja poklicna prihodnost.

Dogodkov, tekmovanj in uspehov je bilo to šolsko leto še veliko, zapisal sem le najodmevnejše. Leto, ki ga je deloma še vedno krojila epidemija s testiranjem, maskami in ostalimi neljubimi ukrepi nas očitno ni pahnilo v malodušje, ampak nas je napolnilo z motivacijo in optimizmom.

V svoje vrste smo sprejeli tudi učenca in učenko iz Ukrajine ter zbrali obilo pomoči za to državo.

V letošnjem šolskem letu se je na rečiški šoli izobraževalo kar 218 učenk in učencev, ki jim želim kar se da uspešen zaključek šolskega leta ter sproščene, zabavne počitnice. Še posebej uspešen naj bo prehod v srednješolsko izobraževanje našim devetošolcem. Hkrati se zahvaljujem celotnemu kolektivu za zavzeto delo ter staršem za pomoč in sodelovanje. Skupaj smo preživeli še eno prijetno šolsko leto.

Peter Podgoršek, ravnatelj



Anže Eržen, 3. r.

TUDI LETOS PUŠČAMO SLEDI ...



Vsak hoče pustiti sled,
napisati svojo pesem,
ker tako neizmeren je svet,
a včasih duši pretesen.

Vsak hoče pustiti sled,
narisati svojo sliko,
ko zmeraj znova, spet in spet,
svetu iščeš obliko.

Vsak hoče pustiti sled,
odtisniti svojo misel,
da ne bi v vsakdanjost ujet
svet izgubil svoj smisel.
(Bina Štampe Žmavc)



Dragi bralci,

tudi letos puščamo sledi – z novim izvodom šolskega glasila. Ustvarjalci smo se potrudili, da bi vas s pripravljenimi stranmi pritegnili k branju. Naša želja je, da v branju zanimivih izpovedi ter gledanju barvitih likovnih podob uživate in se sprostite.

Da, šolsko leto se počasi izteka. Za nami je pestra paleta zanimivih, zahtevnih in nepozabnih izzivov ter preizkušenj. Zdaj pa smo vsi v pričakovanju zasluženega poletnega oddiha, ki smo si ga zagotovo zaslužili. Še plosk z rokami in bomo tam, počitniško razpoloženi in brezskrbni.

Šolsko leto v iztekanju smo poskušali še zadnjič ujeti skozi letošnjo številko časopisa Novice Z Rečice.

Urednici se zahvaljujeva vsem učenkam in učencem, ki ste s svojo energijo, domišljijo in ustvarjalnostjo sodelovali pri letošnjem izvodu glasila. Hvala tudi vsem mentoricam, pod budnim očesom katerih so nastali vsi izdelki.

Prijetno branje in lepe počitniške dni vam vsem želiva mentorici glasila

Monika Repše in Anka Starič



Julija Jenko, 3. r.

PREDSTAVITVE RAZREDOV

1. razred

razredničarka: Anka Starič

vzgojiteljica: Karmen Kočever



Jon Bele, Julija Breznik, Nik Aleksander Brinjovec, Ela Flere Ahmetović, Maks Goličnik, Sebastjan Gostečnik, Bine Jeličić, Adam Jurak, Zala Lesjak Rigelnik, Mark Lugarić, Manca Martinović, Jon Pečnik, Lana Presečnik, Ema Ročnik, Maj Stermecki, Iza Veninšek, Matija Vršnak, Zala Zgojznik



V DRUŽBI NOVIH PRIJATELJEV

IZA



MAKS

NIK

DRUŠČINO NOVIH PRIJATELJEV ZBRALA STA LILI IN BINE ZA NAS,
V NJIHOVI DRUŽBI HITRO NAM JE MINIL ČAS.

BINE

ZALA LR



JON P



MATIJA

PRI ŠPORTU SMO SE TRUDILI BITI
SPRETNI KOT PAJEK PINO
IN PRI ANGLEŠČINI SMO SE IMELI FINO.

S KOBILICO KARLIJEM

SMO RAČUNALI

IN SPOZNAVALI ŠTEVILA TER

GEOMETRIJSKA TELESA,

KI SO SE ALI PA NISO KOTALILA.

PRVOŠOLCI

V DRUŽBI

NOVIH

PRIJATELJEV

MARK

JONa.

MAJ

EMA

PRIJATELJEV

JULIA



METULJ MAJ JE NAJRAJE V
NARAVI.

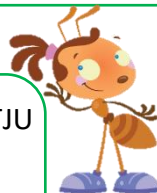
SKUPAJ Z NJIM SMO OPAZOVALI
OKOLJE, RASTLINE IN ŽIVALI.



ADAM

PIKAPOLONICA POLONA ZELO RADA
BERE IN PIŠE,
TUDI MI SMO SE ZGLEDOVALI PO NJEJ.

MRAVLJICA MIJA NAS JE PRI PETJU
RADA POSLUŠALA,
V ZVEZKU ZA GUM,
JE PRAVA PESMARICA NASTALA.



SEBASTJAN

LANA



ELA



MANCA



2. razred

razredničarka: Erika Jamnik



Sara Celinšek, Aleks Gubenšek Rovšnik, Nik Huš, Amila Jusufović, Anže Kolenc, Neža Kolenc, Iris Kompan, Tjaž Krajnc, Ambrož Lenko, Ela Lomšek, Jošt Miklavc, Kyril Pavlenko, Rene Remic, Ema Retko, Žan Robnik, Patricija Skok, Lara Svet, Bor Tiršek, Izak Zgojznik, Maks Žlebnik, Luka Žunter, Maja Žunter

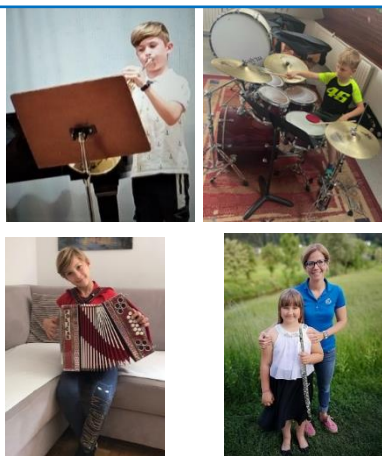


PISANA DRUŠČINA DRUGOŠOLCEV

Drugošolci smo nadobudni in živahni fantje in dekleta, ki smo zelo ustvarjalni in unikatni. To dokazujemo tudi s predstavitvijo naših imen ter fotografijami, ki pričajo o našem ustvarjalnem duhu. Zelo radi se udeležujemo obšolske aktivnosti. Smo športniki in glasbeniki. Vsi pa smo v tem šolskem letu, zahvaljujoč plavalnim učiteljem, postali tudi plavalci.

Kdor se je želel v šoli še dodatno umetniško izražati, je obiskoval ustvarjalni krožek, ki ga vodi naša učiteljica Erika Jamnik.

GLASBENIKI



ŠPORTNIKI



FOTO UTRINKI



USTVARJALNI KROŽEK



3. razred

razredničarka: Sabina Kramer



Aleks Arnič, Redjep Asani, Eva Bitenc, Ajda Bric, Tim Čremožnik, Gal Čretnik, Anže Eržen, Alen Flere Ahmetović, Tia Gosar, Julija Jenko, Iris Jerovčnik, Miha Kotnik, Matija Lesjak Zajc, Nejc Lugarić, Vid Miklavžina, Gaja Predovnik, Saša Rozoničnik, Igor Senica, Bine Škabar, Erik Šon, Tinkara Tanšek, Teodor Tominšek, Vladyslav Trytenko, Nina Zidarn, Ema Zvir, Val Žunter



RASLI SMO SKUPAJ

IN POSTALI BOGATEJŠI ZA NOVA ZNANJA, SPOZNANJA IN IZKUŠNJE.

GLASBENIKI



RAZISKOVALCI



NARAVOVARSTVENIKI



USTVARJALCI



ŠPORTNIKI



4. razred

razredničarka: Darja Goltnik



Rožle Atelšek, Katja Bizjak, Zarja Breznik, Domen Amadej Brinjovec, Neža Goličnik, Žiga Hafner, Zoja Hanžekovič, Katja Hriberšek, Nace Jurjevec, Tian Krajnc, Matic Kramer, Petra Lenko, Gašper Lomšek, Armin Mehmedović, Jan Melavc, David Ovčar, Nejc Podbregar, Urh Prislan, Anastasia Rakun, Blaž Robnik Hlastec, Trine Rosenstein, Luka Žibret, Nejc Žunter





USTVARJALNI, AKTIVNI, ZABAVNI ...



Všeč mi je bilo, ko smo delali izdelek iz usnja.
Najbolj mi je bilo všeč, ko smo delali sneženi grad.
Všeč mi je bilo, ko smo delali sneženi grad.
Všeč mi je bilo, ko smo delali sneženi grad.



5. razred

razredničarka: Martina Potočnik



Lovro Banko, Gal Bevc, Manca Blekač, Adriana Flere Ahmetović, Hana Globočnik, Gal Gorkič, Kevin Kopušar, Patrik Lugarić, Vito Martinović, Patricija Petrovič, Ema Planovšek, Urban Potočnik, Tanaj Rakun, Nik Rozoničnik, Niko Senica, Kristjan Starič, Jaka Škabar, Daša Šmit, Ota Tiršek, Tjaša Zidarn, Zala Žibret





KOLEDAR PETOŠOLCEV

KOLEDAR

SEPTEMBER

V šolo smo prikikirikali
in se hitro slikali.



OKTOBER

Premogovnik star je mnogo let,
v njem vlakec popeljal nas
v podzemni je svet.
V šolo v naravi smo odšli
in novo znanje pridobili si.



NOVEMBER

Tehniški dan se je zgodil in nam hladilno
torbo in druge izdelke pustil.
Ta dan trajal je dolgo, a vredno je bilo,
saj lepe ocene dobili smo.

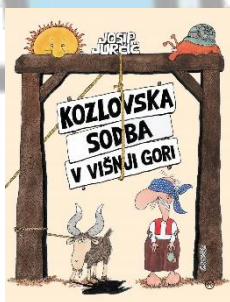
DECEMBER

Ko sankali
smo se hitro,
nesrečo skoraj
povzročili smo.



JANUAR

Kozlovska sodba se je zgodila
in spore povzročila.



FEBRUAR

Začeli smo vaditi za teoretični del
kolesarskega izpita, saj želeli smo si zelo,
sami, brez kazni, voziti kolo.

Simulacija izpita



MAREC

Teoretični del za kolo opravili smo
in se s tem veselili zelo,
da na cesto odšli bomo lahko.

APRIL

Poskuse izvajali smo
in se zabavali zelo.



MAJ

Kolesarski izpit bomo opravili
in se v nove dogodivščine odpravili.



JUNIJ

Nobenega ne zapustimo,
v 6. razred odhitimo.
Težko bomo pustili vse,
sploh pa naše učiteljice.
Še nekaj mesecev ostalo je,
da v 6. razred podamo se.

6. r. 2022/23

**Skupaj smo prišli že zelo daleč in vsi verjamemo,
da lahko pridemo do konca.**

6. razred

razredničarka: Špela Videmšek

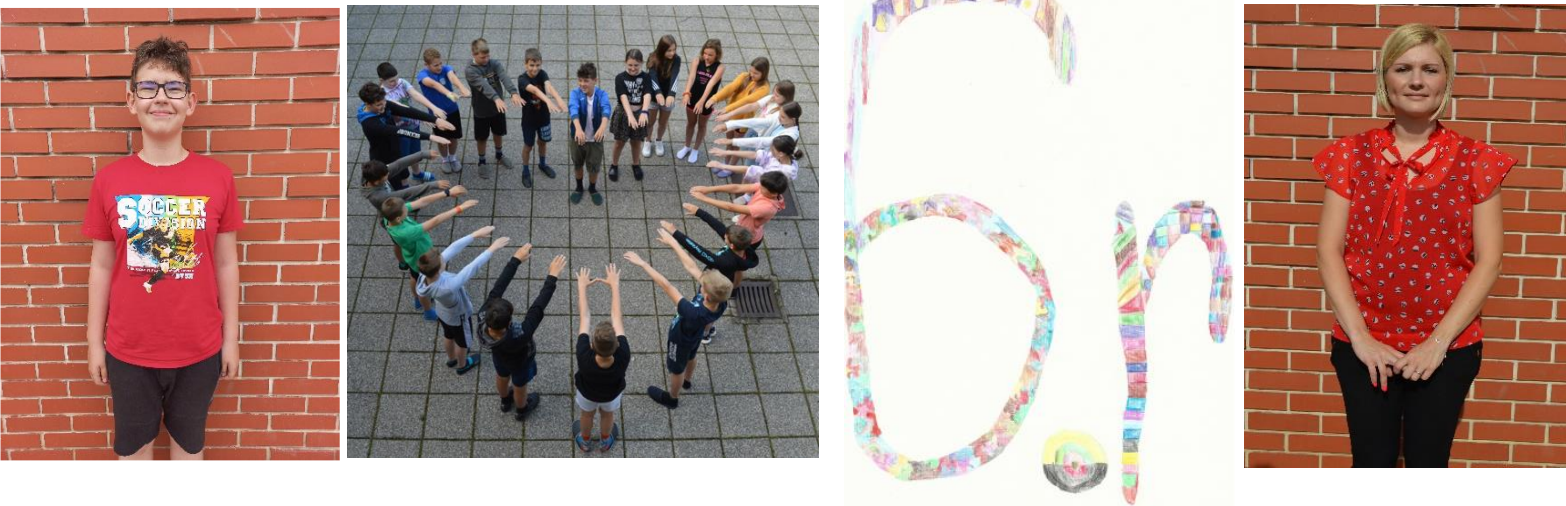


Luka Atelšek, Urban Bitenc, Urh Češnovar, Pia Čretnik, Zoja Emeršič, Madai Finkšt, Jakob Fortuna, Jon Gosar, Lovro Hriberšek, Lan Hrovat, Jon Kaker, Lina Kladnik, Rok Kladnik, Špela Kolenc, Anže Kranjc, Aleks Lesjak Rigelnik, Taras Paučnik, Tine Rosenstein, Dominik Senica, Rok Strožič, Luka Svet, Neža Ugovšek, Kaja Zupanc, Amalia Žukovec





TO SMO MI - ŠESTOŠOLCI



7. a razred

razredničarka: Branka Lipnik



Matic Atelšek, Maja Bizjak, Žan Breznik, Florjan Češnovar, Jan Firšt, Jakob Glušič, Maks Govek, Ines Jerovčnik, Matija Koren, Laura Polak, Eneja Rakun Drobež, Nik Zupanc, Jakob Žlebnik, Nika Žlebnik



KAJ IMAJO SKUPNEGA SNEGULJČICA, 7 PALČKOV, TRIO ADIJO IN TRIJE MUŠKETIRJI?

Pisalo se je leto 2021. Živeli so Sneguljčica in njenih sedem palčkov, Trije Mušketirji in Trio Adijo. Verjetno se sprašujete, kaj skupnega imajo vsi ti junaki. Vsi so nori, pogumni, neustrašni, mogočni, otročji, žleht in najpomembnejše: vsi so del 7. a razreda.



Nekega mrzlega decembra so se ti junaki odpravili v šolo v naravi na Kope. Sneguljčica pa je ostala doma, saj je zbolela. Vsi pa vemo, da znajo palčki brez Sneguljčice kaj slabega ušpičiti. Kot pričakovano se je to tudi zgodilo. Palček Smejaleček, Tazgovorni in palček Malček so v svoji sobi naredili kar nekaj škode. Medtem ko so ostali palčki zganjali norčije, sta palček Brihta in Sneguljčica pridno pomagala pri prireditvah in zmagovala na različnih tekmovanjih. Brihta se je letos preizkusil še pri šolskem radiu, kjer nas seznanja z aktualnostmi in predvaja dobro glasbo. Ker pa so ostali palčki mislili, da je Brihta najbolj priljubljen pri Sneguljčici, so bili zelo ljubosumni in so ga začeli zbadati. Ko je Sneguljčica to opazila, ji to ni bilo ravno preveč všeč. Sneguljčica ni vedela, kaj storiti, zato je prosila za pomoč svojo prijateljico in Trio Adijo. Skupaj sta popravili to zmešnjavo, s pomočjo Tria Adija pa se imajo palčki spet radi. Ko smo že ravno pri Triu Adiju, pa jih še malo predstavimo. Med Trio Adijo spadajo: Florč, Inamalina in Enedža.



Kot pričakovano so Trio Adijo čist adijo, kakor palčki znajo tudi oni kaj zanimivega ušpičiti. Da jih ne bomo samo kritizirali, moramo tukaj omeniti, da je bil naš športnik Florč tretji na atletiki na 300 metrov ter da sta Inamalina in Enedža, naši igralki, skupaj s pomočjo palčice Velikančice, nastopali v predstavi Sneženi mož je zbolel. Inamalina pa je tudi, tako kot Sneguljčica in Brihta, pomagala pri raznih prireditvah.





Zdaj pa se posvetimo še zadnjim trem junakom. To so Trije Mušketerji: Jakob 1, Jakob 2 in Oter mlajši. Najprej moramo povedati, da smo ponosni na našega Jakoba 1, ki je bil tretji v skoku v višino na atletiki. Naš Jakob 2 pa je na atletiki sodeloval v teku na 600 metrov. Aja, pa da ne pozabimo Oterja mlajšega. O njem nimamo veliko povedati razen to, da 99 % časa spi. Sicer pa moramo poudariti, da je nam vsem zelo dober prijatelj.

No, pa smo prišli do konca predstavitev razreda, saj nam je zmanjkalo idej. Ne smemo pa se pozabiti zahvaliti naši ljubi razredničarki Branki Lipnik, ki nas je spremljala, spodbujala in nas pazila skozi celo šolsko leto 2021/2022. Zelo smo ji hvaležni za vse in jo imamo tako radi kot ima ona nas.

7. b razred

razrednik: Tadej Blatnik



Isa Asani, Isra Asani, Luka Banko, Tit Benda, Matija Glušič, Filip Golob, Jaka Hrovat, Klemen Lenko, Jure Matko, Daša Ovčar, Ajda Julija Ozimic, Aneja Podbregar, Maj Prislan, Urh Turk



SPREMLJALO NAS JE VELIKO ZANIMIVIH IN VZNEMIRLJIVIH DOGODKOV



V tem šolskem letu smo doživeli veliko zanimivih in vznemirljivih dogodkov. V začetku leta smo praznovali učiteljev rojstni dan. Na žalost takrat ni bilo vse v najlepšem redu. Od začetka šolskega leta smo morali nositi maske in se redno testirati. Poleg tega smo tudi večino časa preživeli v naši učilnici, enako kot drugi razredi. Zdaj pa lahko menjamo učilnice. Decembra na Miklavževo jutro smo odšli v solo v naravi na Kope, kjer smo smučali in se zabavali. Bivali smo v Lukovem domu, kjer smo zadnji večer gledali film. Pred prvomajskimi počitnicami smo odšli v SNG Maribor na ogled zanimive predstave Elvis Škorc. Naslednji dan naj bi imeli športni dan, a smo ga zaradi slabega vremena prestavili na maj. Šli smo kolesarit do Braslovškega jezera. Na poti na srečo nismo imeli večjih težav. V zadnjem mesecu šolskega leta si bomo pri slovenščini ogledali film Moj ata, socialistični kulak, posnet po knjigi Hotel sem prijeli sonce, avtorja Toneta Partljiča, ki smo jo brali med šolskim letom. Na zaključno ekskurzijo pa bomo odšli v Begunje, kjer si bomo ogledali Avsenikov muzej, in v Bohinj na ogled slapa Savice. Za konec dneva si bomo privoščili kopanje v vodnem parku Bohinjska Bistrica. Šolsko leto je res hitro minilo, ker smo se poleg učenja tudi veliko zabavali.

Lep pozdrav, učenci 7. b razreda

8. a razred

razredničarka: Maša Kolšek



Liam Bajrič, Lucija Banovšek, Sara Časl, Medea Finkšt, Tian Finkšt, Lan Gosar, Ines Gubenšek
Rovšnik, Žan Hlastec, Tjaš Hriberšek, Mateja Orel, Mirjam Senica, Katarina Starič, Manca
Strožič, Neli Ugovšek, Matevž Zvir



OSMI A VSAK NA NAŠI ŠOLI POZNA



Osmi A vsak na naši šoli pozna.

Smo mirni, tihi učenjaki,

Mislite si! Znamo biti tudi glasni in veseli divjaki.

Odlično nam gre trdno prijateljstvo,

Še bolje pa družabne igre, lokostrelstvo in kolesarstvo.

Osmi A vsak na naši šoli pozna.

Lahko si zaupamo najgloblje skrivnosti,

Cilj pa nam je ostati veseli, iskreni in radostni.

Imamo še eno šolsko leto in vsi skupaj vemo, da ne bo napeto, ampak doživeto.



8. A
z razredničarko



8. b razred

razredničarka: Monika Repše



Domen Bevc, Lars Cajner, Pia Cajner, Jan Češnovar, Ameli Hanžekovič, Žak Janžovnik, Maja Kaker, Keli Kopušar, Tamir Korenjak Ošep, Neli Mahorič, Žan Medenjak, Anna Pavlenko, Hafiza Sejdić, Alja Slapnik, Vid Vižintin, Zala Žlebnik



ŠPORTNIKI, GLASBENIKI IN ODLIČNJAKI

Učenke in učenci 8. b smo razigrani in navihani. V razredu imamo športnike, glasbenike in odličnjake. V razred smo v času svojega šolanja na Rečici uspešno sprejeli dve učenki iz tujine. Eno z Islandije, s katero imamo stike še zdaj, drugo pa iz Ukrajine, ki je z nami sedaj. Učimo jo slovenščine, da bi se lažje sporazumevala z nami in okolico. Z njo se družimo tudi v popoldanskem času.

V športu smo osvojili veliko nagrad. Košarkaši so na medobčinskem prvenstvu prejeli pokal za osvojeno prvo mesto. Tudi v nadaljevanju prvenstva v Velenju so bili uspešni. Del našega razreda je tudi sošolka, odlična in uspešna pri namiznem tenisu. Obvladamo pa tudi odbojko, rokomet in športno jahanje konjev.

Tri naše punce gredo na kuharsko tekmovanje Zlata kuhalnica v prihodnjem šolskem letu. Na tekmovanje se dobro pripravljajo že zdaj, da bodo čim bolj uspešne.

Ne smemo pa pozabiti na naše razredne glasbenike, ki radi igrajo na flavto, klavir, harmoniko in kitaro.

Skupaj se odlično razumemo ter menimo, da smo super razred. Veseli smo, saj imamo najboljšo razredničarko, ki nas podpira in nam vedno stoji ob strani.

Prihodnje leto bo naše zadnje šolsko leto na tej šoli. Kot bi trenil, bomo namreč v devetem razredu. Želimo si, da bo še uspešnejše kot letošnje. Najpomembnejše bo, da bomo složni, da se bomo med sabo dobro razumeli, da bomo kot velika družina. Komaj čakamo in se že veselimo novih podvigov.





9. razred

razredničarka: Katja Atelšek



Lana Benda, Nicole Blatnik, Jure Blekač, Staš Breznik, Ana Colnarič, Jože Hriberšek, Hana Kladnik, Gašper Koren, Nik Kotnik, Žana Lakič, Blaž Mikek, Nikolaj Rakun, Maruša Robič, Tilen Strnišnik, David Šmit, Jan Tič, Ana Veninšek, Enej Vižintin, Eva Vodovnik, Eva Volk, Karin Žlebnik, Jonatan Žunter



ZGODBA 9. RAZREDA

Ko smo prišli v prvi razred, smo začeli spoznavati nove ljudi. To so večina bili učitelji in starejši učenci, a v razred smo dobili tudi nekaj sošolcev, ki jih prej še nismo poznali. Začeli smo se učiti, nekateri trdo, nekateri pa skoraj da ne. A vseeno smo se naučili mnogo stvari že v prvih nekaj letih.

V zgodnjih letih so nas klicali "ta glasni razred". Počeli smo ogromno neumnosti in lumparij, za nekatere je bolje, da jih ne omenjamo. Večina učencev se je kasnejših letih postopoma umirila. Seveda pa se še zmeraj mora v razredu zganjati hrup, sicer bi bilo zelo dolgočasno.

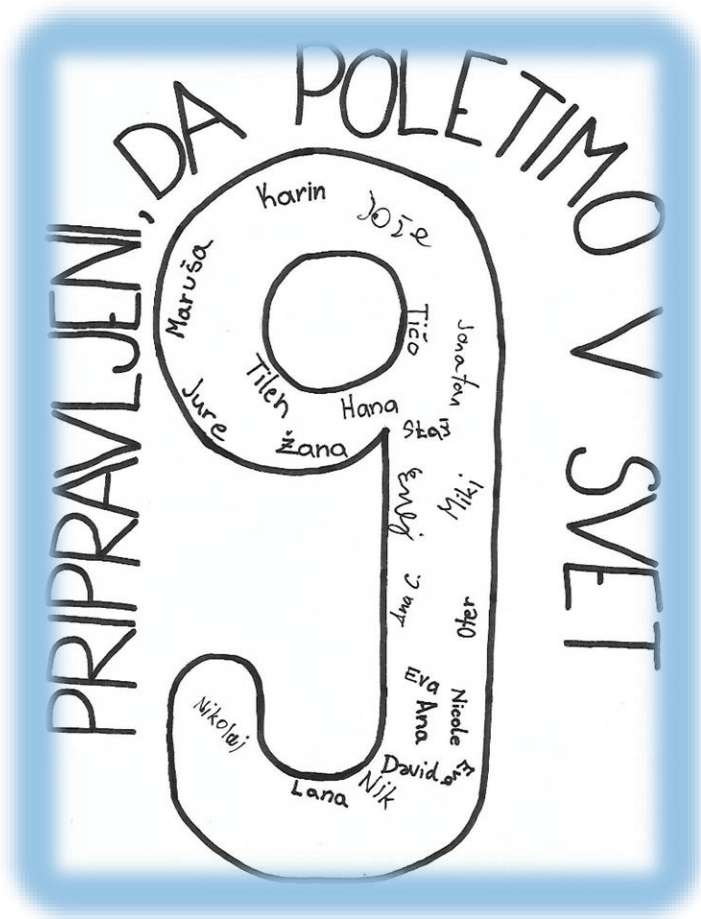
V petem razredu smo imeli kolesarski izpit. Nanj smo se pripravljali veliko časa in utrjevali snov ter vprašanja, ki bi jih lahko dobili. Skoraj vsi smo opravili kolesarski izpit z izjemo ene učenke, ki je ni več na tej šoli.

V šestem razredu smo bili v šoli v naravi, kjer smo se nekateri naučili smučati, nekateri pa so utrditi svoje znanje smučanja. Tam smo se zelo zabavali in se radi igrali v snegu.

Proti koncu šestega razreda so nas čakali NPZ-ji. Nanje smo se pripravljali med poukom, a smo vseeno bili zelo živčni tisti dan. Tudi čakanje na rezultate je bilo naporno, saj je trajalo kar nekaj časa, da smo izvedeli, kako uspešni smo bili. Nekateri smo se odrezali odlično, nekateri slabše, nekateri pa nekje vmes.

V času, ki smo ga preživeli na tej šoli, smo osvojili veliko priznanj s šolskih in obšolskih tekmovanj. Nekaj učencev je vsako leto opravilo slovensko bralno značko, pozneje tudi angleško. Za vsa priznanja smo seveda trdo garali in se zaradi tega na koncu seveda še bolj veselili. Nekaj od teh priznanj se bolj lesketa kot druga, a so vsa pomembna.

Zdaj smo v devetem razredu in se pripravljamo na valetu. V vseh letih smo se veliko naučili, čeprav nekateri več kot drugi. Počasi se poslavljamo od te šole in odličnih ter zabavnih učiteljev, ki so nas učili. Malo smo žalostni, a se hkrati veselimo spoznavanja novih ljudi in krajev, kamor bomo odšli. Zato smo hvaležni vsem učiteljem in učiteljicam, ki so nas poučevali. Seveda pa smo hvaležni tudi drugim šolskim uslužbencem.



PRAVLJICE

TRIJE PALČKI

Nekoč pred davnimi časi so živeli trije palčki. Prvi palček je živel pri ribniku, drugi v gozdu in tretji pri mlaki. Vsi trije so hodili v isto službo. Prva dva palčka sta bila zelo sebična in sta se iz tretjega vedno norčevala. Govorila sta mu, da se zagotovo nikoli ne bo poročil, ker ima tako majhno in skromno hišico.

Nekega mrzlega dne je na vrata prve hišice potrkala starka. Prosila je za hrano in prenočišče. Ker je bil prvi palček sebičen, uboge starke ni sprejel. Šla je dalje in svojo srečo preizkusila pri drugi hišici, ampak tudi drugi palček je ni sprejel. Nazadnje je prišla do majhne hišice pri mlaki. Ko je potrkala na vrata, ji je odprl tretji palček. Tudi njega je vsa premražena prosila za prenočišče. Tretji palček je bil zelo dobrega srca, zato jo je sprejel z odprtimi rokami. Dal ji je piti in jesti ter ji odstopil svojo posteljo.

Ko se je zbudil, ni mogel verjeti svojim očem. Njegova hišica se je spremenila v čudovito palačo, starka pa v prelepo palčico. Tretji palček in palčica sta se poročila in živela srečno do konca svojih dni. Prvi in drugi palček pa sta za vedno ostala sama.

Eva Bitenc, 3. r.

ŠKRAT LAN IN ČAROBNA MAČKA

Nekoč pred davnimi časi je živel škrat Lan, ki je bival v jami na robu gozda.

Nekoč, ko se je zbudil, je pred svojo jamo zagledal košaro. Ko je pogledal vanjo, je zagledal majhno mucko, vendar ni vedel, kdo je to. Odnese jo je v jamo, ji dal malo mleka, potem pa se je odpravil v gozd po jagode. Ko je prišel nazaj, je bilo v njegovi jami že veliko jagod. Spraševal se je, kako je to mogoče, če pa prej ni bilo niti ene same jagode. Ko je zavohal, kako dišijo, je na vse takoj pozabil in se jih do sitega najedel, stisnil mačko k sebi in zaspal.

Ko se je zbudil, je umil mačko v ribniku in se odpravil v mesto. V mestu je vladala kraljica Sofija, ki si je želela vse najboljše le zase. Meščani so ji pravili čarovnica, a ne samo zato, ker je bila nesramna, ampak zato, ker je vse mesto nadzirala z magično kroglo. Če ji kdo ni bil všeč, ga je s svojo čarobno palico začarala v žival in ga dala v kletko.

Ko sta bila škrat in mačka na obronku mesta, je mačka trikrat zamijavkala in škrat je že imel nova oblačila. Tako je škrat videl, da je to čarovnija.

Kraljica mu je povedala vse o svoji čarovniji, da si lahko zaželi karkoli in da bo to tudi dobil. Ni se jima pisalo dobro, saj je pred vhodom stražil kraljičin pomočnik. Ta je kraljici vse poročal o čarobni mački in škratu.

Ko je škrat nakupoval, so stražarji vzeli mačko in jo odnesli kraljici, ta pa jo je zaprla v kletko. Škrat jo je iskal vsepovsod. Našel jo je v gradu in jo osvobodil. Osvobodil je tudi druge začarane živali. Spremenil jih je nazaj v ljudi, razbil kroglo in zlomil čarobno palico. Ko je to naredil, je skupaj s svojo mačko odšel domov. Ko je kraljica to videla, je ponorela, a kmalu zatem so jo aretirali policisti sosednjega mesta zaradi spreminjanja ljudi v živali.

Škrat in čarobna mačka sta živela srečno do konca svojih dni. Mačka mu je čarala hrano in najrazličnejše dobrrote, da nikoli ni bil lačen.

Iris Jerovčnik, 3. r.

ČUDEŽNI FANT

Nekoč predavnimi časi je živel čudežni fant, ki je imel letečo preprogo in čarobno svetilko, toda najraje se je igral s sedmimi palčki. Povedal jim je čisto vse. Če želim zgodbo nadaljevati, moram vse od začetka povedati, kaj se je zgodilo.

Živel je fant po imenu Jan. Bil je čisto navaden fant, dokler ga ni ati odpeljal v muzej. Ko sta prišla, so začeli z ogledom. Najprej so pokazali letečo preprogo, potem pa še čudežno svetilko.

Naslednji dan so iz muzeja sporočili, da je leteča preproga vzela čudežno svetilko in zbežala. Jan je pogledal skozi okno in zagledal letečo preprogo. Hitro je odšel ven. Ravno, ko je pogledal levo in desno, ga je leteča preproga zbila od zadaj. Padel je nanjo, leteča preproga pa ga je odnesla in ubogala vsak njegov ukaz.

Jan je vzel čarobno svetilko, ki je bila umazana, zato jo je podrgnil in iz nje je prišel velik duh. Jan je skoraj omedlel, ko mu je rekel, da mu lahko izpolni tri želje. Najprej si je zaželel, da bi imel sedem palčkov, s katerimi bi se lahko igral. Leteči preprogi je rekel, naj ga odnese domov.



Doma si je zaželel drugo željo, da bi imeli dovolj hrane za celo leto. Ko je odšel iz svoje sobe, sta mu očka in mama rekla, da morajo letečo preprogo in čarobno svetilko vrniti v muzej. Jan si je hitro zaželel, da ne bi bilo treba vrniti leteče preproge in svetilke.

Želja se mu je izpolnila in skupaj so živeli srečno do konca svojih dni.

Bine Škabar, 3. r.

KDO NAM KRADE MED?

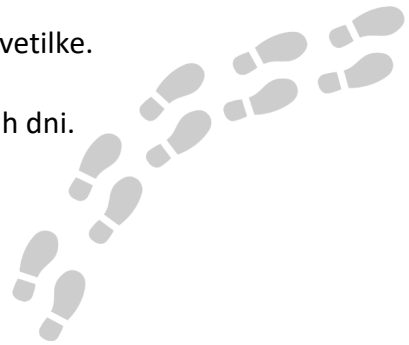
Nekoč predavnimi časi je v vasi Medvedji dol, ki se je nahajala za sedmimi gorami, živel čebelar, ki mu je bilo ime Bojan. Nekega dne v čebelnjaku ni bilo niti kapljice medu. Ker je bilo okrog čebelnjaka vse potacano, so takoj vsi vedeli, kdo je ukradel med. »Medvedi!« so vsi rekli v en glas.

Bojan je vsem v vasi ukazal, naj pobijejo vse medvede v gozdu. Naslednji dan so vsi odšli loviti medvede in čebelar Bojan je bil pri tej operaciji seveda vodja. V gozdu je nastal hrup. Medvedi so takoj vedeli, kaj to pomeni. Zato so se takoj poskrili v najskrivnejše prostore gozda, ki so jih poznali samo oni. Vaščani niso našli in ubili prav nobenega medveda.

Čez tri mesece so vsi vaščani zboleli za čudno boleznijo, ki je nihče ni znal ozdraviti. Hodili so od zdravnika do zdravnika, k vsem možnim zdravilcem, da bi našli pomoč. V vasi je zavladala panika, saj je že devet vaščanov ležalo v postelji nezvestnih in so slutili, da bodo umrli, če se ne najde čudežna rešitev.

Za skrivnostno bolezen med vaščani so izvedeli tudi medvedi. Kljub temu, da so jih vaščani pred časom želeli pobiti zaradi kraje medu, so jim želeli pomagati. Medvedi so poznali gozd in njegove plodove, njihov vodja Brundo pa je poznal tudi skrivnosti gozda. Vedel je, da nad votlino, v kateri je imel svoj brlog, raste rožica z imenom celeditus, ki ima skrivno moč. Šel je in natrgal cvetove te čudežne rožice, nato jih je namočil v vodo ter dodal med. Naredil je zdravilo.

Zvečer se je odpravil v vas in poiskal hišo, v kateri je živel Bojan. Vstopil je in v tretji sobi na koncu hodnika našel nezvestnega Bojana. V usta mu je kanil par kapljic zdravila in odšel v svojo votlino.



Naslednji dan je Bojan zdrav vstal iz postelje. Ko so ga vaščani videli pred hišo, so bili začudeni, saj so še prejšnji dan mislili, da bo umrl. Začeli so se spraševati, kaj se je zgodilo, Bojan pa ni nič odgovoril. Odkorakal je v vas in poiskal medveda Brunda. Objel ga je, medved pa mu je izročil devet stekleničk čudežnega napoja, s katerimi je Bojan ozdravil vse vaščane.

Od takrat dalje so vaščani in medvedja družina živeli v miru in za vse je vedno bilo dovolj medu.

Nina Zidarn, 3. r.



Nekoč pred davnimi časi, za devetimi gorami in sedmimi vodami je v podzemni hiši živel deklica Alja, ki je izumljala nenavadne reči.

Ko si je nekega dne oblekla svoj nevidni jopič in odšla na sprehod, se je domislila, da bo na svojem računalniku izdelala sliko, portal, preko katerega bo lahko vstopala na druge planete. Spomnila se je, da ne more izumiti portala brez zlate piščali, kajti le njen zvok odpre portal. Vedela pa je, da nekje obstaja skrinja, v kateri je varno pospravljena zlata piščal. Spomnila se je babičinih besed, da ima to skrinjo s piščaljo stara coprnica Kunigunda.

Ko se je tako sprehajala, je še razmišljala, kako bi našla staro čarovnico, pa je nenadoma slišala ptičko v težavah. Zapletla se je v plastično vrečko, ki jih ljudje kar tako mečejo v naravo. Hitro je rešila ptičko in ta se ji je za rešeno življenje prijazno zahvalila ter ji želela vrniti uslugo. Alja jo je brž vprašala, če morda ve, kje je doma stara Kunigunda. Ptičica ji je začivkala, da ji bo z veseljem pokazala pot do starkinega gradu, le da z njo v grad ne pojde, saj se stare vešče preveč boji. Ker ta coprnica vsakega, ki ji prekriža pot, takoj spremeni v kip. Je namreč zelo jezna in osamljena čarovnica. Ptička je deklici obljubila, da jo bo pred gradom počakala in ji začivkala, če bo videla Kunigundo prihajati domov. Odločili sta se, da bosta odšli na pot do gradu še pred mrakom.

Ko sta prišli, ju je postalo zelo strah, a sta bili skupaj dovolj močni in pogumni, da sta nadaljevali pot. Alja si je pred vstopom v grad nadela svoj nevidni jopič, da je Kunigunda ne bi videla. Vstopila je in notri je bilo zelo temno ter polno nekih čudnih kipov živali in ljudi. Alja je zdaj

vedela, da so bili kipi nekoč živi in jih je Kunigunda začarala. A morala je poiskati čarobno piščal. Našla jo je čisto v zadnji in najmanjši sobi in na srečo je bila skrinja odprta. Hitro je vzela piščal in se odločila, da bo že v gradu preizkusila, če piščal piska. Takoj, ko je pihnila vanjo in je zvok potoval po gradu, so vsi kipi oživali. Kakšno veselje in sreča. Vsi so se ji zahvalili in v tistem hipu je vrata gradu odprla Kunigunda. Ptičke nihče ni slišal čivkati. Ampak zdaj se čarovnice nihče ni bal, saj niso bili sami, bilo jih je veliko in skupaj so bili močnejši. Skočili so nanjo, ji vzeli čarobno paličico in njo spremenili v kip.

Vsi skupaj so odšli do Aljinega doma, kjer je deklica na računalniku ustavila sliko, portal. Ko je zaigrala na piščal, so vsi lahko zapustili planet, kjer je bilo preveč plastike in hudobnih čarovnic.

Odšli so na planet Zemlja. Alja je ugotovila, da je Zemlja čudovit planet, kjer pa je tudi plastika in kakšen hudobnež. Le kam bo zdaj odšla s prijatelji? Nikamor, Alja je ugotovila, da je ob prijateljih močna in skupaj bodo skušali obvarovati planet Zemlja pred odpadki in hudobneži. Vsi bodo srečno živeli do konca svojih dni.

Ema Zvir, 3. r.



PESNIK SE PREDSTAVI

DARILO

V darilu je še eno darilo.

V darilu je še eno darilo.

Najmanjše!

V darilu je knjiga, v knjigi je srce.

V srcu je še manjše srce, v tem je še manjše srce

in v najmanjšem je igrača,

ki pravi rad te imam.

In v igrački je roža!

Ta roža in igrača sta zate.

Lepi, dišeči in ljubeči!

Daša Šmit, 5. r.



JASA

V

gozdu

je grm.

Največji. Za tem

grmom je še en grm.

Manjši. Za manjšim grmom je

najmanjši grm. Za najmanjšim grmom

je še en grm. Ta grm je grmiček. Za grmom je smreka.

Za smreko je manjša smreka. Za manjšo smreko je še ena smreka.

Ta smreka je smrečica.

Za smrečico je jasa.

Ta jasa je za mamo.

Na tej jasi najlepše rože cvete in ptički žvrgole.

Ampak nobena roža ni tako lepa, kot si ti, draga moja mami.



Katja Hriberšek, 4. r.

Zala Žibret, 5. r.



Saša Rozoničnik, 3. r.

KNJIGA

Za listom je še en list.

Za še enim listom je še en list. Ves popisan.

Za tem listom je še en list. Tudi popisan.

Za tem listom je še en list. Manj popisan.

Ta list je novo poglavje. Drugo.

Za tem poglavjem je še eno poglavje. Tretje.

Čas mineva in hiti, kaj se mu tako mudi?

V treh sekundah poglavje preberem.

Medtem ko to berem, malo se derem.

Nočem, da tako hitro mi gre.

Stran za stranjo,

poglavje za poglavjem,

konec za koncem,

knjiga za knjigo.

Ko vse preberem, grem od začetka.

Ampak mi malo dolgčas je že.

Vse knjige preberem, eno za drugo.

To se ponavlja spet in spet.

Jaka Škabar, 5. r.





OČI

Lahko imaš modre,
lahko imaš sive,
včasih so rjave,
a vse so iskrive.



Pazi na svoje oči,
da dolgo služile bi ti.
Ko pa oči izgubijo moč,
ti očala dajejo zanesljivo pomoč.



Poglejmo vsi si v oči
in dober dan zaželimo vsi.

Jakob Fortuna, 6. r.



USTA

Usta so čut telesa,
ki pojedjo lahko hrošča ali nekaj mrčesa.

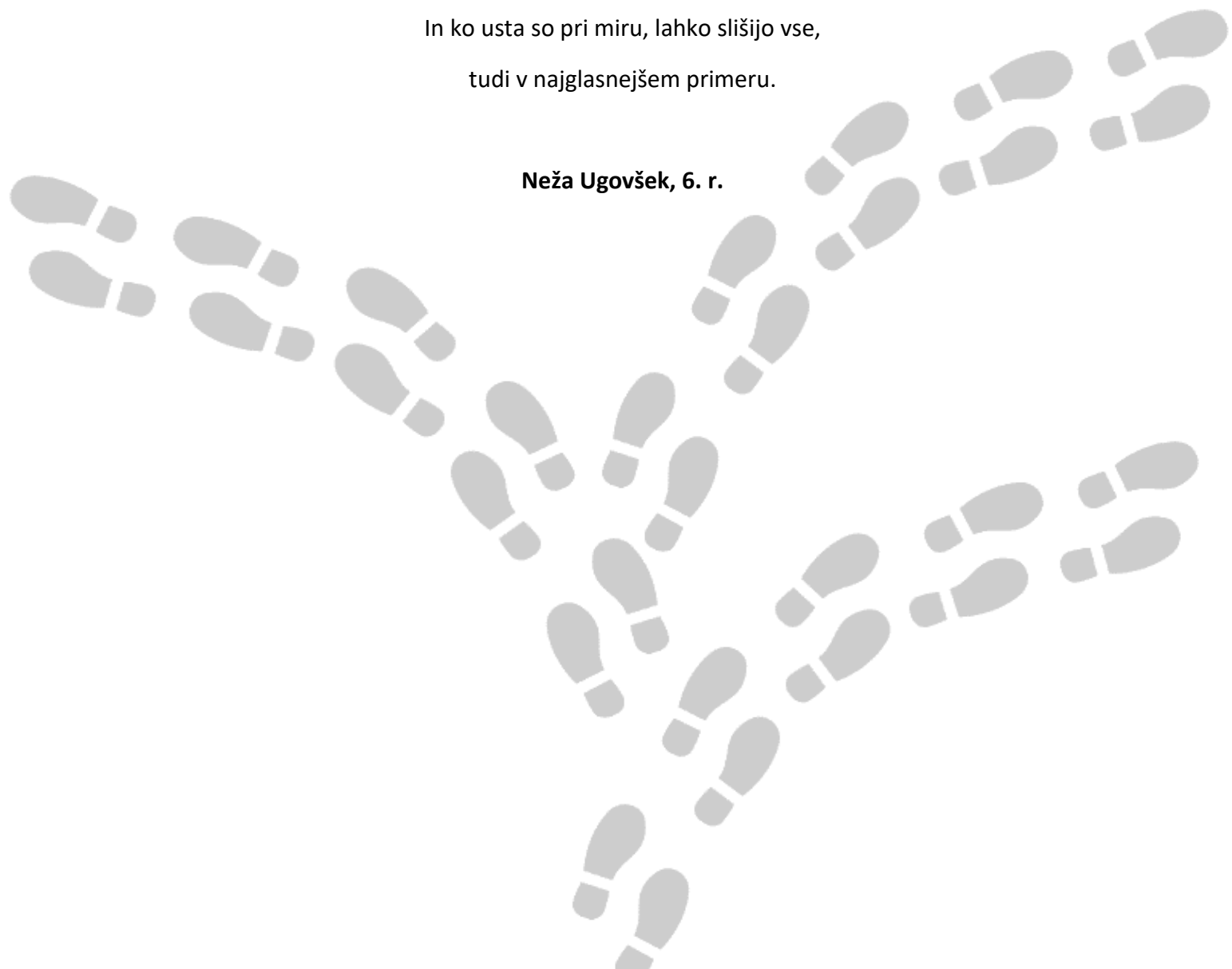
Usta imajo svoja očesa,
ki vidijo lahko tudi nebesa.

Ampak če ste mislili, da usta govorijo,
ne ne, samo lepe nasmeh delijo.

Usta pa rada tudi zaplešejo,
ko se glasilke ena ob drugo krešejo.

In ko usta so pri miru, lahko slišijo vse,
tudi v najglasnejšem primeru.

Neža Ugovšek, 6. r.



MOJA ŠOLA

Osnovnošolci OŠ Rečica

Šolarji smo mega, špica.

Razredi top od devet do ena,

Enaka šola nam ni nobena.

Če smo kdaj poredni mi

In učiteljica se na nas jezi,

Cel razred zadeva zaskrbi,

A takrat hitro opravičimo se vsi.

Otroci znamo se učiti,

Bodoči znanstveniki biti.

Sem in tja radi se podimo,

A ko zvonec zazvoni, v razred odhitimo.

Vprašanje, kaj se v šoli ti dopade

In odgovor – ODMOR – je iz čiste navade.

Najboljši del šole itak vikend je vedno,

Jaz in prijatelji ga izkoristimo redno.

In prav je tako, saj takrat SREČNI SMO.

Madai Finkšt, 6. r.

MAVRIČNI LOK DOMIŠLIJE

ZGODBA O VELIKANU IN KRALJU

Nekoč je v gradu živel kralj po imenu Ludvik III. Imel je brata, ki pa ni bil človek, ampak je bil velikan.

Nekega dne je velikan obiskal brata v gradu. Pred gradom je zagledal prekrasno princeso Lusy. Princesa je bila poročena s princem Filipom. Tistega dne je na grad prišel tudi princ Filip, ki je zagledal velikana. Velikan ga je pogledal in nato vprašal: "Kdo si ti?" Princ mu je odgovoril: "Sem princ Filip iz Francije." Velikan je rekel: "Jaz pa sem brat našega kralja Ludvika III." Princ je rekel: "Kralj ima za brata velikana?! To pa že ne more biti res, saj vaju je vendar rodila človeška mama." "Jaz se tega prav nič ne spomnim, saj sem star 100 let. Moj brat kralj Ludvik je namreč star samo 30 let."

Princesa pristopi k Filipu in mu reče, da naj pusti velikana pri miru. Princesa in Filip odideta v grad.

Velikan in kralj Ludvik se tesno objameta, saj se že dolgo nista videla. Velikan mu čestita, da je Ludvik postal tako velik kralj. Velikan mu je povedal, da živi v jami tako kot vsi velikani do sedaj. Ludvik ga je povabil na večerjo, saj je bilo že pozno. Ludvik mu je rekel, če bi prišel živeti k njemu na grad. Velikan je povabilo sprejel. Velikan je s seboj pripeljal tudi svojega divjega mačka Benija in od takrat so vsi srečno živeli na gradu.

Ela Lomšek, 2. r.



PIRAT IN ČAROBNI SOD

Nekoč je za devetimi gorami in devetimi morji živel pirat, ki je vsak dan svoj čarobni sod vprašal: »Sod, moj sod, kdo v deželi najlepši je tej?« Sod je odgovoril: »Ne vi, pirat, najlepši je papagaj Rdeči.« Pirat je začel ... »Ta papagaj ni najlepši!«

Potem je kapitan obiskal papagaja Rdečega. Pirat ga je vprašal: »Zakaj si ti najlepši, kakšen je tvoj recept?« Rdeči pa mu je odgovoril, da je tudi on lahko najlepši, samo obleči se mora lepo, namesto da nosi strgane piratske hlače in majico.

Pirat je upošteval nasvet Rdečega. Naslednji dan je spet vprašal svoj čarobni sod: »Sod, moj sod, kdo v deželi najlepši je tej?« In sod mu je odgovoril: »To ste vi, gospod.«

Še isti dan je pirat šel do Rdečega in se mu zahvalil.

Bor Tiršek, 2. r.

LEBDELA SEM

Prišla sem do velikih vrat in potrkala. Odprle so tri Lebdivke in me povabile, naj vstopim. Postregle so mi s hrano. Kmalu se je znočilo. Odšla sem v sobo za goste, kjer me je čakala postelja. Ko sem legla, se mi je zdelo, da to ni navadna soba. Bila mi je celo sumljiva. Na stropu je bil razpršilec, iz katerega so vodile tri cevi. Te so se končale s kozarčki. V prvem je bila mavrica, v drugem svetleči prah, v tretjem pa lepa vila iz pikic. Ne samo to. Na stropu je bila kamera! Pomislila sem, da so me ukanile.

Kmalu je prišla v sobo ena izmed Lebdivk in mi povedala, da mi bo uresničila željo. Izbirala sem lahko med tremi. Ponujala mi je mavrico, na katero lahko splezam le jaz, lahko postanem ena izmed Lebdivk ali pa lebdim, kakor sama hočem.

Odločila sem se za zadnjo in zaspala. Zjutraj sem se spočita in posuta s svetlečim prahom prebudila. Ugotovila sem, da je to lebdenje. Juhu, lebdela sem, res sem! Zahvalila sem se za prenočišče in odšla domov.

Petra Lenko, 4. r.

VEZALKINE SANJE



Vezalka je z drugimi rezanci ponosno čakala, da jo skuhamo v juhi in da pride na porcelanast krožnik z zlatim robom.

Vezalka je še kar čakala in čakala. Nato so jo pa skuhami. Ni bila srečna, ker so jo dali na drug krožnik. Ker je Peter ni mogel prežvečiti, jo je vrgel v koš za biološke odpadke.

V smeteh je zelo smrdelo in več dni je čakala, da so jo smetarji odpeljali na smetišče.

Tam je spoznala veliko drugih zavrženih vezalk. Naložili so jih na velik tovornjak in jih nekam odpeljali.

Vezalke so predelali. Naša vezalka je bila zelo srečna, ker je bila spet nova. Bila je modre barve. Spoprijateljila se je z novim čevljem in ponosno potovala naprej.

Nejc Žunter, 4. r.



TI KANTA POŽREŠNA ... NE, TI BARVICA NESRAMNA

Nekoč je deklica po imenu Pina imela čarobne barvice. Toda ona ni vedela, da so takšne.

Nekega dne je odšla v šolo. Med uro slovenščine ji je ena od barvic skočila iz peresnice in celemu razredu popisala zvezke. Nesramnost pa taka! Pina jo je sicer želela ujeti, a je ta bila prehitra s svojim čečkanjem. Ko je bila barvica že zelo daleč, je Pina obupala.

Barvica je nesramno hitro odšla iz razreda kar skozi okno. Medtem ko je hodila po mestu, je čečkala vse vprek. Bloke, plakate, kante za smeti, celo zvezke v drugi šoli! Ko ji je zmanjkalo stvari za čečkanje, je hodila od hiše do hiše in spraševala, če imajo kaj za čečkanje. Ljudje so po domovih prijazno iskali, kaj bi lahko dali barvici za počekati. Našli so stare časopise, zmečkan papir, karton ... Vse to so ji dali, a barvica še ni imela dovolj.

Ko je naslednji dan prosjačila od hiše do hiše, so ji povedali, da je že čisto brez špice. Ni ji bilo mar. Še kar si je želela risati in risati. Sprehajala se je. Mimo je prišel »barvico« in jo ošilil. To pa barvici ni bilo všeč, ker jo je bolelo! Na vse je pozabila, ker je bila spet pripravljena na novo risanje. Naučila se je pa, da mora risati počasi. Vsak dan en list.

Zoja Hanžekovič, 4. r.



DRUGAČNOST

Nosorog Niko je osamljen, ker je drugačen. Zaradi svoje drugačnosti mora celo zapustiti svoj dom. Ob prihodu v pristaniško mesto se spomni na svojega starega prijatelja in mu napiše pismo ...

Pristan, 1. 2. 2022

Dragi prijatelj Peter!

Bil sem izgnan iz svojega doma, zato sem šel v upanju, da najdem boljšo deželo. Veslal sem ure in ure. Postal sem lačen. Kljub temu sem veslal še hitreje, saj sem v daljavi zagledal mesto. Ko sem priveslal do kopnega, sem pristopil k skupini živali, ki so začele govoriti, da sem zavaljena lenoba, da sem nevaren zaradi roga in da smrdim. Zaradi lakote se nisem zmenil zanje. Videl sem, da pred neko trgovino stoji medved. Šel sem do njega. Rekel mi je, naj se poberem, če nimam denarja. Pri njem ni nič zastoj. Potem sem zaslišal glas, ki me je vprašal, kdo sem. Obrnil sem se in zagledal velikega črnega hrošča. Predstavila sva se eden drugemu. Zdel se mi je prijazen. Vprašal sem ga, zakaj vsi grdo govorijo z mano. Povedal mi je, da se me bojijo. Nato mi je pokazal prenočišče ob jezeru. Vesel sem, ker sem končno našel prijatelja.

Lepo te pozdravljam.

Niko

Gašper Lomšek, 4. r.



Čeprav v pristaniškem mestu Niku ob strani stoji zgolj hrošč Mirko, živali kmalu uvidijo, da nosoroga ne gre soditi po njegovem videzu. Ko Niko reši majhnega krta, ki bi se sicer utopil, se z njim spoprijatelji. Niko Nosorog tako najde nov dom in končno postane srečen.

Nadaljevanje zgodbe ...

V svojem domu ima prav vse. Tudi to, kar sploh ne rabi. Ima pet postelj, spi pa v eni. Sicer mu tudi ostale postelje pridejo prav za skakanje z ene na drugo. Pa tudi za prijatelje, ki želijo prespati pri njem. Zelo je srečen, ker ima v vseh prostorih televizijo, tudi v kopalnici. V stanovanju ima celo bazen in čolniček za vožnjo. Najsrečnejši je pa zato, ker ima nove prijatelje. Čeprav so vsi super, jih ne more primerjati s hroščem Mirkom, saj mu on stoji ob strani, odkar je prišel v mesto.

Trine Rosenstein, 4. r.

ŠKORENJ FRANCI PRIPOVEDUJE

Pozdravljeni. Upam, da niste tako umazani kot jaz. Oh, oprostite, nisem se predstavil. Sem Franci Škorenj. Zame je značilno, da sem umazan. Moj lastnik je planinec in hodi po vseh gorah in hribih, povsod, kjer se da. Najraje pa hodi po blatu, a me potem nikoli ne očisti. To me najbolj moti. Večkrat sem mu rekel, da naj me očisti, ampak me ne razume. Enkrat sem mu celo na list napisal, naj me očisti, ampak lista ni videl in ga je pojedel njegov pes. Imam pa ljubljenko supergo, ki je zelo čista. Pa sem jo že ogovarjal in mi je rekla, da pri njej nimam šans, ker sem tako umazan. Nekega dne si je moj lastnik kupil nove škornje, a sem jih jaz dal v smeti, da so jih razcefrali rakuni. Tako sem se smejal, da sem moral nekaj dni počivati, da me je lastnik lahko spet obul. Zdaj se je lastnik odločil, da me očisti. Zelo sem bil vesel. Superga pa se je, ko me je spet videla, zaljubila. A zdaj pa jaz nočem hoditi z njo, ker je zdaj ona tako umazana.

Tjaša Zidarn, 5. r.





DNEVNIK NABRITEGA KROKSA

NEDELJA, 17. 7.

Tukaj je zelo živahno. V trgovino s čevlji kar naprej prihajajo kupci. Moja polica je skoraj že čisto prazna. Samo jaz, mali Kroks, sem še tukaj in čakam, da bom komu všeč. Moja mami Visoka Peta je v soboto odšla z gospo, ki je že bila v visokih petah. Oh, kakšen dolgčas. Očka Plesni čevelj mi maha s police na drugi strani trgovine. Komaj čakam na dan, ko me nekdo kupi.

PONEDELJEK, 18. 7.

Joj, trgovina se je zaprla. Jaz pa sem spet ostal na polici. Zdi se mi, da bom moral sam nekaj storiti, da mi ne bo več tako dolgčas.

Že vem! Ušel bom in se odpravil raziskovat svet.

TOREK, 19. 7.

Odlična priložnost! V trgovino je vstopil zelo razigran in nagajiv fant. Približuje se mi in me naenkrat zagrabi. O, super! Prodajalka sploh ni opazila, da me je dal v žep svoje jakne. Adijo, grem novim dogodivščinam naproti.

SREDA, 20. 7.

Komaj sem prišel iz trgovine, sem že padel iz žepa. Začutil sem mokroto in vročo sapo. O, ne! Našel me je zelo slinast pes. Vlačil me je po zobeh in me lizal s hrapavim jezikom. Ko se me je naveličal, me je pustil na sredi ceste.

NEDELJA, 24. 7.

Tokrat se mi je nasmehnila sreča. Našla me je deklica in takoj sem ji bil všeč, čeprav sem bil zelo umazan. Nesla me je s seboj domov in me očistila. Prišel sem ji zelo prav, saj je tudi sama izgubila en podoben poletni čevelj. Ko me je nataknila na nogo, sem opazil, da ima na drugi nogi mojo prijateljico Kroksiko iz trgovine.



PONEDELJEK, 1. 8.

Moje življenje je zelo zanimivo. Skupaj s Kroksiko sva že veliko prehodila. Deklica lepo skrbi za naju. V trgovini je kupila mojega atija za njenega očeta. Tista gospa pa je bila deklinina mami. Vse se je srečno končalo. Odšel sem iz trgovine, našel sem svojo družino, prijateljico in dobro lastnico. Dolgčasa sploh ne poznam več!

Kristjan Starič, 5. r.

DOŽIVEL SEM VIŠJI KLIC

Piše se leto 1943. Odidem do letališča. Pravkar sem naredil izpit za pilota pomočnika v messerschmittu 109 bf, model G. Ko prispem do parkiranih letal, do mene stopi pilot, ki mu na priponki zraven cele vrste značk piše Franz Stigler. Pove mi, da so me dodelili njemu. Pove mi tudi, da mu do »srebrnega križca«, legendarne vojaške nagrade, manjkajo le še 3 zmage, se pravi, da mora sestreliti še en bombnik.

Takrat so se oglasile sirene za preplah. Čez 30 sekund je na letališče padlo prvih 12 500 funtnih bomb. Tla so se tresla, kot da bi bil potres. Franz mi zavpije, naj zbežim v kritje. Ubogam ga. Čez 5 minut vsi bombniki odvržejo svoj tovor bomb in odletijo. Pogledam letališče. Od 20-ih čisto novih messerschmittov je ostal cel le najin. Franz mi veli, naj hitro splezam v lovca. Jaz ga ubogam ter zlezem na svoj sedež k svojemu 17-kalibrskemu brzostrelnemu topu.

Čez nekaj trenutkov vzletiva in se odpraviva za bombniki. Dohitiva jih čez 15 minut. Med letom se nama v zasledovanju pridruži še reaktivni lovec messerschmitt 262, ki pa ga skoraj takoj sklatijo. Še preden s Franzem začneva napad, naju od strani prerešeta mustang p-51, naredi 180 stopinjski obrat ter nama začne slediti. Nabijem mitraljez ter proti lovcu izstrelim nekaj 100 nabojev. Nekaj jih zadane motor, ki se v trenutku vname, letalo pa čez nekaj trenutkov raznese. Preideva v napad, toda bombniki so izginili. Opaziva le en bombnik, ki se mučno vleče čez nebo. Franz ga prepozna ter mi pove, da je bombnik boeing b-17 leteča trdnjava. Šele ko se mu približava, vidiva, v kakšnem stanju je. Levega višinskega krmila praktično nima več, skozi preluknjan trup pa lahko vidiva ranjeno posadko, ki leži v njem. Pilot bombnika, 21-letni Charles »Charlie« Brown, naju nekaj časa sploh ne opazi. Franz mi pove, da se je premislil in bo uničenemu bombniku pomagal. Takrat smo bili na višini 8000 metrov, globoko v Nemčiji.



Zaradi mraza je moj mitraljez zmrznil, to pa je bil tudi razlog, zakaj bombnik ni skušal sklatiti naju. Z njegovimi 11-imi premičnimi strojnicami bi mu to najverjetneje uspelo. Takrat sem omedlel.

Ko sem se ozavestil, bombnika ni bilo nikjer več, pod seboj pa sem videl berlinsko letališče. Franz mi je povedal, da je bombniku pomagal, da se je prebil čez »Atlantski zid«, okrepljenega območja protiletalske obrambe. Rekel je, da bombnik verjetno kljub vsemu ne bo uspel prileteti čez morje 500 kilometrov do Anglije. To je bilo najbolj plemenito dejanje, kar sem jih do takrat doživel. Franz bi bombnik lahko uničil s pritiskom sprožilca in tako dobil »srebrni križec«, vendar je ranjenemu bombniku raje pomagal.

Kasneje, po vojni, sta se pilota Franz in Charlie srečala v živo. Charlie se je Franzu zahvalil, da se je usmilil njega, kopilota Pinkyja, mitraljezce Rusa, Doca in Eckyja ter bombardirja in navigatorja Blackieja.

Opombe:

1. messerschmitt 109 bf, model G v resnici ni imel zadnjega sedeža z mitraljezom;
2. dogodek »višji klic« se je zares zgodil;
3. Franz po napadu ni pristal v Berlinu, pač pa v Bremnu;
4. preden je Franz vzletel, letališče ni bilo bombardirano;
5. vsa imena so resnična.

Matic Atelšek, 7. a

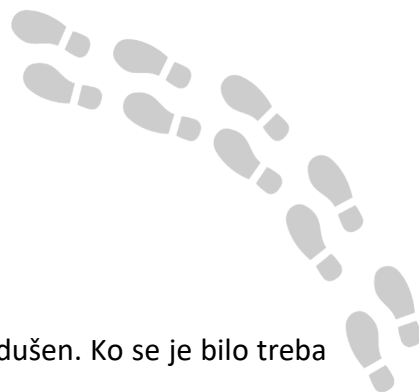
PRVIČ NA SMUČEH

Ati in mami sta naju z bratom vpisala v tečaj smučanja. Bil sem navdušen. Ko se je bilo treba učiti, sem se uprl. Jaz ne bom hodil v tečaj. Tako se je učil samo moj brat.

Ko je brat zaključil tečaj, je dobil medaljo. Seveda sem bil nevoščljiv. Zato mi je mama kupila medaljo. Na koncu tedna smo šli k babici. S seboj smo vzeli smuči. Tam so bili sestriči in sestrične. Brat se je odpravil smučat, jaz pa tudi. Nič lažjega, obuješ se, stopiš na smučke in se spustiš. Saj znam, imam medaljo. Ko sem se spustil, sem ugotovil, da ne znam nič. Pristal sem v grabnu. Vsi so se smejali. Jaz pa nisem mogel ven.

Ugotovil sem, da se z gledanjem in kupljeno medaljo nič ne naučiš.

Lovro Banko, 5. r.



PRVIČ IZVEN OKVIRJEV

Po vseh doživetjih v šestih letih mojega življenja se mi je na ta dan zgodila nova dogodivščina. Pri meni je bila prijateljica. Nekaj časa sva se igrali s punčkami, nato pa dobili idejo.

Odločili sva se, da bova iz moje sobe skozi okno splezali na sosednji vrt. Seveda pa sva izdelali tudi dolgo močno vrv, ki je bila v najinem primeru sestavljena iz kolebnice in mojega nakita. Skupaj sva jih zavezovali kar nekaj časa. Ko pa je bila vrv končana, sva jo trdno privezali na zatič, ki je gledal iz stene. Oprema je bila sedaj pripravljena in čas je bil za akcijo.

Prepirali sva se, katera se bo prva spustila na vrt. Na koncu sem pristala, da bom prva jaz, čeprav me je bilo malo strah. Stopila sem na pručko, ki sva jo postavili ob steno, se trdo oprijela vrvi in splezala na okensko polico. Zavedala sem se, da je okno visoko približno tri metre, ampak me to ni ustavilo. Začela sem se spuščati. Ko sem bila že skoraj na tleh, se je vrv končala. Z nogami nisem mogla doseči tal. Ostali sta mi dve možnosti, počakati, da me kdo opazi ali skočiti. Skočila sem in se pri tem odrgnila ob steno. Zaslišala sem prijateljičin krik. Poklicala je mojo mami in ji rekla, da sem padla. V tistem hipu sem preskočila ograjo in se zaprla v kopalnico. Mami ni vedela, ali naj jo bo strah ali naj bo jezna. Bilo me je zelo strah, a ko je mami odprla vrata, me je objela. Bila je ponosna name in tudi sama sem bila.

Od tistega dne dalje se takšnih stvari ne bojim več in odločno živim svoje življenje. Tista magična vrv pa je v spomin na ta dogodek tam visela še tri leta. Bila je dokaz mojega poguma.

Ema Planovšek, 5. r.



KMEČKA HIŠA, UJETA V LITERARNE ZGODBE



KMEČKA HIŠA

Vse je bilo mirno, tiho, v zraku je bilo čutiti spokoj. Pisalo se je leto 1870. Poletje je prihajalo počasi, saj je bila kmetija na visoki planoti. Meseca junija je bila trava že dovolj visoka za prvo košnjo. Na strmejših bregovih se je že pasla drobnica. Vsa družina je pomagala pri košnji, sušenju in pozneje spravilu sena. Bližala se je poletna nevihta, zato so se umaknili v hišo.

Hiša je bila zanje pravo zatočišče. Zjutraj so se zbrali za veliko mizo, kjer so zajtrkovali. Po tem se noter niso vrnili prej kot šele zvečer. Čez dan je doma ostala samo gospodinja, saj je morala poskrbeti za lačna usta.

Hiša je bila sila preprosta. Majhna in pokrita s slamo. V njej sta bili dve sobi, ena je pripadala staršem, druga otrokom. Iz sobe si stopil v izbo, ki je služila kot jedilnica. Kuhinje ni bilo, kot jo poznamo danes. V izbi je bilo veliko ognjišče, na katerem je vedno visel lonec. Jedli so predvsem močnik ali polento. Mesa niso imeli dosti. Včasih je gospodar odšel na lov in prinesel fazana, gamsa ali zajca. Od pozne pomladi do jeseni so kmetje delali. Morali so veliko postoriti, saj se zima hitro vrne v hribe. Pozimi pa so postavali po hiši ter ležali ob krušni peči. Če je bila letina dobra, so kožuhali koruzo, luščili fižol, trli orehe. V vsakem primeru jim je hiša pomenila vse. Vsake toliko časa so zamenjali slamo na strehi in tako jim je čas mineval v ustaljenem ritmu.

Pia Cajner, 8. b

KMEČKA HIŠA PRIPOVEDUJE

Vreme današnjega dne se je skladalo z mojim počutjem ta mesec. Bil je deževen dan v pozni jeseni. Vsi listi so že odpadli z dreves. Že kakšen mesec nisem bila na svežem zraku. Moja stara starša sta namreč umrla pred mesecem in pol. Živela sta v stari kmečki na podeželju.

Ko sem bila mlajša, sva z bratom tam preživela vsako poletje. Zmenila sva se, da se bova dobila tam in se pogovorila, kaj želiva narediti s hišo. Starša sta rekla, da jima je vseeno, ali jo prodava ali pa ne.



Ko sem prispela na hrib, kjer je stala hiša, me je nenadoma oblila žalost. Hiša je bila v slabem stanju, ampak v njej je nastalo ogromno spominov. Vedela sem, da jo hoče moj brat Jaka prodati, saj sva se o tem že pogovarjala. Jaz pa je vseeno nočem prodati zaradi vseh spominov.

Jaka je stal na verandi in se pogovarjal po telefonu. Tipično zanj, tudi ko si vzame prost dan od službe, dela. Jaka je odvetnik in skoraj nikoli si ne vzame prostega dne. Verjetno se pogovarja z eno od svojih strank. Ravno sem ga želela iti pozdravit, ko se je na dovoz pripeljal moder poltovornjak. Bil je Miha, Jakov prijatelj. Poznala sta se že od kar pomnim in vsako poletje smo vsi trije preživeli skupaj na kmetiji. Miha je delal v gradbenem podjetju. Prav, bom priznala, Miha je bil zelo lep. Ko sem bila mlajša, sem bila grozno zatreskana vanj.

Vsi trije smo se začeli pogovarjati, ali hišo prodati. Na koncu smo prišli do dogovora, da jo obnovimo in jo začnemo oddajati za goste. Lotili smo se dela.

Miha je menil, da najprej popravimo vodno in električno napeljavo, nato pa streho. Med izvajanjem vseh popravil smo imeli dovolj časa za obujanje spominov, kako smo se igrali v hlevu, ki je bil zdaj prazen, saj so vse živali že prodali. Ali kako smo se neštetokrat kopali v jezeru, ki je kakšnih 20 minut hoje stran. Ali kako smo enkrat imeli ogromno zabavo ob koncu poletja in smo peli ter plesali celo noč. Še kar se spomnim, kako smo z Jako in Mihom celo noč kartali. Spominov je bilo veliko in to me je še bolj razžalostilo. Vsi smo tako hitro odrasli.

Kmalu je bila hiša popravljena. Bila je že zima. Odločili smo se, da bomo hišo začeli oddajati spomladi. Naša prva gosta bosta mlad poročen par. Ostala bosta dva tedna.

Smrt starih staršev je bila žalostna. Hkrati pa nas je obnova hiše vse tri ponovno zelo združila. V tej hiši bo nastalo še veliko novih spominov.

Ameli Hanžekovič, 8. b

ZGODBA NEKE KMEČKE HIŠE

Kmet Anton se je dolga leta pripravljaj na gradnjo svoje domačije. Ko je napočil čas, da si zgradi dom za svojo družino, se je zbralo nekaj moških, ki so mu priskočili na pomoč. Sam namreč ni mogel narediti tako pomembnega koraka. Gradnja je bila naporna, vsa dela so delali na roke, sami, priskrbeti so morali tudi les in druge naravne materiale.



Po dolgem in napornem času so se vanjo naposled le vselili: Anton in kmetova žena ter trije sinovi, ki bodo nekoč prevzeli domačijo.

Žena je hiši navdahnila domačnost: na okna je postavila rdeče nageljne, na leseni kmečki mizi, kjer so skupaj obedovali, pa je vedno bila skromna vazica z vezenim prtičkom.

Glavni del hiše je bila kuhinja s krušno pečjo, v kateri je pekla kruh, včasih pa tudi druge dobrote, občasno, pozimi, pa so na njej prespali sinovi. Ob sobotah so ti pomagali mami čistiti tla, dokler se niso bleščala. Za nagrado so dobili kakšno dobroto iz shrambe, kot na primer domačo marmelado. Ključ od shrambe je namreč imela samo mama.

Poleti so bili bolj malo v hiši, saj je bilo veliko dela zunaj. Jeseni in pozimi pa jim je hiša zagotavljala skromno, a toplo zavetje.

Hiša je rastla z njenimi stanovalci. Preživela je težke in malo manj težke čase: naravne katastrofe in različne družinske izzive.

Skozi leta se ji je poznal zob časa, kljub temu pa je imela posebno vzdušje. Kljub svoji skromnosti je ponosno stala na kmečkem posestvu Antonove družine.

Hafiza Sejdić, 8. b



O SREČI MALO DRUGAČE

SREČEN PLANET, SREČEN VES SVET

Če pomagamo planetu,

bomo srečni vsi na svetu.

Vse živali in ljudje bi hvaležni nam bili,

če bi jim pomagali.

Planet trpi in hrepeni,

zato pomagajmo mu vsi.

Zemlja svetle barve naj ima

ne pa temnih tja do dna.



Maša Bric, Adriana Flere Ahmetović, Ema Planovšek, Ota Tiršek, 5. r.

TRETJEŠOLCI SO RAZMIŠLJALI O SREČI



Moja sreča je, da imam dobre prijatelje, ki mi vedno stojijo ob strani in me imajo radi.

Gaja



Zame je sreča, da se razumemo med sabo, da se ne kregamo in da bomo še dolgo skupaj.

Eva



Zame je sreča smeh in veselje, radost, ki te vedno do cilja pripelje.

Sreča je največje bogastvo, da lahko bivamo ob strani družine.

Julija



Jaz sem srečen, ko doživim lepe trenutke. Srečen sem, ko me družina preseneti in
gremo na potovanje. Srečen sem, ko se igram s prijatelji.
Srečen sem, da sem človek, kakršen sem.

Bine



Sreča je zame veselje drugih, prijateljstvo, veselje, da živim v tako lepem kraju. Sreča je
zame, da živim tako zdravo, a zame je največja sreča, da sem v takšni lepi družini.

Saša



Mene osrečuje risanje, barvanje, potovanje z družino, ko se skupaj igramo,
ko pride Gaja na obisk, ko božam muce.

Ema



Zame je sreča, ko jaham konja, ga božam in skrbim zanj. Zame je sreča tudi, ko sem z
družino in prijatelji.

Iris



Zame je sreča, da družino imam in prijatelje, sreča je zame, da dom in ljubezen imam,
sreča je zame, da kmetijo imam in mačka »crkljam.«

Ajda



Srečen sem, ko dobim denar.

Teo



Srečen sem, ko dobim nove prijatelje, da se igramo in si med seboj pomagamo.

Igor





Meni sreča veliko pomeni. Srečen sem, ko se vozim s traktorjem, delam na kmetiji, ko dobim darilo, se igram, rišem, barvam, grem na izlet.

Tim



Srečen sem, da imam dom, starše, sorodnike in prijatelje.
Srečen sem, da imamo čist zrak.

Nejc



Zame je sreča, da sem zdrava in vesela in da je zdrava tudi moja družina.

Tinkara



Srečo imam, da lahko igram igrice, da imamo hišo, svojega psa, da lahko gledam risanke, da imam starše in prijatelje.

Anže



Zame je sreča, da me imajo vsi radi.

Sreča je, da živimo v miru, da ne živimo v pomanjkanju in da smo zdravi.

Nina



Srečen sem, ko se vozim z motorjem, traktorjem in ko gremo s starši na morje.
Srečen sem, ko se igram s sosedi in da imam starše ter dedka in babico.

Matija



Zame je sreča, ko pride ati iz službe in grem lahko k babici in drugim sorodnikom.

Gal



Srečen sem, ko se igram, učim in pomagam atiju.

Val





Zame je sreča nekaj dobrega, ko recimo dobim pet pri testu in ko dobim kaj novega.

Alen



Srečen sem, ko se igram in tekam, gledam televizijo, ko se učim in ko grem k babici.

Miha



Srečen sem, če najdem podkev, štiriperesno deteljico, če mi na roko prileti pikapolonica. Srečen sem, da imam družino in mucko.

Erik



Zame je sreča, da sem vesela, da imam prijazne starše, prijatelje, da se igram in grem lahko jahat konja.

Tia



Srečen sem, ko pride na obisk Alen, ko kolesarimo, igramo košarko in nogomet. Srečen sem, ko imam rojstni dan in ko mi starša dasta kakšno darilo.

Vid



Srečen sem, da imam mamico, atija, bratca in sestro.

Redjep



Jaz sem srečen, ko pride k meni moj prijatelj. Sreča je zame tudi to, da sta srečna moja mami in ati in da moj prijatelj dobro živi.

Vladek



Srečen sem, ko se igram s prijatelji in ko se kopam v bazenu. Srečen sem tudi, ko dobim v šoli lepo oceno.

Aleks



PRVOŠOLCI V DRUŽBI NOVIH PRIJATELJEV

Skozi vse šolsko leto so prvošolce spremljali novi prijatelji s travnika: kobilica Karli, pikapolonica Polona, mravljica Mija, pajek Pino, metulj Maj ter čebelici Lili in Bine.

Njihove podobe so bile na urniku ter zvezkih za posamezne šolske predmete. Tudi v DZ so učence spodbujali in jim nudili dodatno razlago. Vsak izmed prvošolcev si je izbral svojega junaka. Z izbranim travniškim prijateljem so nam pravzaprav zaupali, kateri šolski predmet imajo najraje.

Čebelica Bine ima enako ime kot jaz. Je tudi na matematični vadnici. Tam sem rad računal in barval po navodilih.

Bine

Všeč mi je pajek Pino, ker sem se učil po angleško do 20, poslušal zgodbico o Lačni gosenici ter barval mačka za noč čarovnic.

Jon B.

Zelo rada pojem, zato sem izbrala mravljico Mijo. Najraje sem pela Metuljček cekinček. Obiskovala sem tudi pevski zbor. Tam sem rada pela Trobentico.

Manca

Pri angleščini sem rad gledal Pink panterja. Kadar smo šli ven, smo se igrali zanimive igre. Pajek Pino mi je najbolj zanimiv.

Matija

Najraje sem bila v družbi kobilice Karlija. Rada sem urejala števila, iskala predhodnik in naslednik ter računala.

Zala L. R.

Karli mi je najbolj zanimiv. Rada sem pisala števila do 20 in računala. Všeč mi je bilo, ker sem bila na matematičnem tekmovanju.

Ema

Všeč mi je pajek Pino. Naučili smo se barve po angleško, pri športu sem imel najraje poligon nazaj.

Mark



Izbrala sem Lili in Bineta. Najraje sem ustvarjala pri likovni.

Iza

Naučili smo se števila do 20 po angleško ter nove angleške pesmice. Všeč mi je pajek Pino.

Maks

Rada berem in pripovedujem zgodbe, zato sem izbrala pikapolonico Polono. Opravila sem bralno značko.

Zala Z.

Metulj Maj mi je najbolj všeč. Zanimivo mi je bilo, ko smo risali, kaj bomo, ko bomo veliki. Opazovali smo naravo pozimi.

Adam

Pikapolonica Polona mi je všeč. Rada berem in pišem.

Lana

Pri športu igramo zanimive športne igre. Tudi pri angleščini so mi všeč naloge, zato sem izbral pajka Pina.

Nik

Zelo rada pojem. Najbolj všeč mi je mravljica Mija.

Ela

Izbral sem kobilico Karlija. Rad računam. Naučil sem se, kako si pri računanju pomagaš s prsti.

Maj

Pikapolonica Polona rada bere. Jaz tudi vadim branje.

Julija

Všeč mi je bilo, ko smo šli na sprehod. Poslušali smo zvoke in gledali naravo. Izbral sem metulja Maja.

Sebastjan

To šolsko leto sem bil najraje v družbi kobilice Karlija, ker sem se z njegovo pomočjo in seveda s pomočjo učiteljic naučil pisati in brati veliko števil. Z njimi sem se naučil računati, prav tako pa sem spoznal geometrijske like in telesa, ki jih sedaj primerjam s stvarmi v svoji okolici.

Jon P.



BESEDIČICA 2021/22

Tudi v letošnjem šolskem letu smo s svojimi literarnimi prispevki sodelovali na tradicionalnem srečanju mladih literarnih ustvarjalcev iz vse doline. V decembru smo se vsi skupaj srečali na Ljubnem ob Savinji in imeli priložnost spoznati ter spregovoriti z letošnjim gostom, pisateljem Tonetom Partljičem. Srečanje je bilo nepozabno, naši prispevki pa so dobili priložnost biti del posebne literarne zbirke, ki jo je JSKD izdal ob polnoletnosti, 18. organizaciji prireditve Besedičica. Letošnje literarne prispevke naše šole je gospod Partljič pohvalil, zato jih vključujemo tudi v naše šolsko glasilo.

JESEN

Ko poletje zbeži,

jesen na plano prileti.

Živali hrano iščejo,

za zimo se pripravljajo.

Drevesa se obarvajo

ter liste s sebe spuščajo.

Pridelkov več na vrtu ni,

saj človek jih pobirati hiti.

Zdaj slabo vreme pripravlja se,

a gobe rasti še hite.

Gobarji pa pogajajo se,

kdo lepšo gobo našel je.



Zato v gozd podaj se tudi ti,
da se mogoče gobarska sreča nasmehne ti.

Neža Ugovšek, 6. r.

JESENSKA PESEM

Jesen je lepa,
prelepa kakor naš veseli dan,
ko listje zašelesti,
ko v daljavi opazim jesenske živalice.

Ko hodim po gozdni potki,
in srečam živali,
srce mi hitro poskoči.
Od veselja pobožam jih,
če le lahko.

In še jesensko listje opazim,
vseh prelepih jesenskih barv je.
Srce mi hitro poskoči,
kakor jutranja budilka pozvoni.
Mojega večjega veselja ni.

Neja Pečnik, 6. r.



KRALJ MATJAŽ

Junak pride kralja Matjaža budit,
ves pogumen in bojevit.
Ko vsak pripravljen v sedlu sedi,
junak ne zdrži več in zbeži.

Junak se nato nazaj vrne,
meč v rokah trikrat obrne.
Kralj Matjaž se spet razveseli,
njegovi poskušajo zmagati.

Velika bitka je dolga in napeta,
vsa telesa, razen kraljevo, so bila vsaj enkrat zadeta.
Na koncu Matjaževi zmagajo,
vsi zdaj od sna vstanejo.

Jakob Fortuna, 6. r.

SREČALA SEM MARTINA KR Pana

Vrh pri Sveti Trojici, to je kraj, kjer je bival Martin Krpan, močan mož, moder, preproste kmečke pameti. V šoli smo brali o njem, zato sem se odločila, da obiščem njegov rojstni kraj.

Na poti do tja sem se izgubila. Hodila sem po ozki poti ob potoku. Nenadoma sem zaslišala glasno prepevanje. Skrila sem se za najbližje drevo. Glas je bil vse bližje in nenadoma utihne. Ob potoku zagledam konja, ki pije vodo. Stopim proti njemu, a ustavil me je močan glas. »Kam pa kam, deklič?« reče moški, sedeč v travi. Zelo se ga prestrašim: »Jaz, jaz sem namenjena k Martinu Krpanu na Vrh pri Sveti Trojici,« rečem. Moški se nasmeji: »Če pa danes nimaš sreče. Jaz sem Martin Krpan.« Stopi k meni in mi močno stisne roko. »Pravkar



prihajam iz Trsta. Tam sem pravkar prodal nekaj vreč soli. Veš, vsak cekin prav pride.« Jaz ga poslušam z odprtimi usti. Pa to je res Martin Krpan. Nato me vpraša: »Hej, deklič, zakaj pa si namenjena k meni?« Odgovorim mu: »V šoli smo brali zgodbo o vas, pa sem prišla malo naokoli.« Krpan se popraska po bradi: »Zgodbo, kaj pa piše o meni v tej zgodbi?« Odgovorim mu: »Da ste zelo močan, da ste švercali angleško sol in premagali Brdavsca ...« Krpan se nasmeji: »O, to je pa res. Kakšni čudoviti časi so bili. Premagal sem Brdavsca, ja, res je. Od takrat naprej lahko tovorim angleško sol, ne da bi se moral pri tem skrivati. Glej, ta kij še vedno nosim s seboj. Nikoli ne veš, koga srečaš na poti.«

Zaslišiva cerkveni zvon, ki odbije točno opoldne. Martin Krpan se zdrzne in reče: »Zdaj pa moram iti. Doma me čaka ljuba ženica in bo zelo jezna, če zamudim na kosilo. Lepo te je bilo spoznati, deklič. Pa pridi še kaj naokoli. Pozdravljena,« reče in odjezdi na svojem konju. Pomaham mu in zakričim za njim: »Tudi tebe je bilo lepo spoznati. Adijo!«

Prav takrat zaslišim še en zvon. To ni bil cerkveni zvon, ampak šolski zvonec. Zavem se, da sem med poukom malce odtavala v svet domišljije.

Laura Polak, 7. a

MARTIN KRPAN V KORONAČASIH

Pisalo se je leto Gospodovo 2021 in na Kranjskem je vladal predsednik Janez. Od tam so tudi na Vrh pri Sveti Trojici tu in tam pricurljale novice o neki koroni. A meni je bilo to malo mar, saj sem imel dosti z drugim delom opraviti.

Moja ekološka kmetija je bila znana daleč naokoli. Od vsepovsod so hodili ljudje po moje pridelke in dober glas raznesli v deveto vas. Seveda to mejačem ni bilo všeč, zato so mi večkrat kakšno ušpičili. Naj povem, da so enkrat stresli cel škafo rdečih polžev na njivo moje solate ledenke, da so se ti pasli kot gosenice na repišču. A ukanili Krpana s tem niso! Kupil sem tri race, pa so pozobale polže za malo malico in od takrat je bil mir.

Zgodi se pa tako nekega dne, da se k meni pripelje nek čuden voz. Kako je robantil šofer, ko je zapeljal v kupček konjskih fig na kmečkem dvorišču, ki jih je ravnokar naredila moja kobilica. Z voza so le stopili trije možje. Ministri, so rekli, da so, pa niso bili nič posebnega. »Saj si ti Krpan,

kajne? Naš predsednik te kliče, zato se brž oredi in pojdi z nami,« so mi ukazali. Malo sem godrnjal, nato pa le odšel z njimi.

Ko smo prišli v belo Ljubljano, je bil ravno petkov večer. Zelo sem se začudil, koliko ljudi se je po mestu vozilo s kolesi, žvižgali so in se drli: »Dol z vlado!« Ker sem bolj kratke pameti, nisem razumel, za kaj gre. Odpeljali so me v predsednikovo palačo. Tam sta me sprejela kar dva predsednika. Spet sem bil nemalo začuden, da imamo kar dva. Posedli so nas za veliko okroglo mizo in začeli smo sejo. Spraševal sem se, kam in kaj bomo posejali. A ni ni bilo nič od tega, le veliko besed. Na koncu so me s strahom vprašali, ali bi imel kakšen nasvet, kako pregnati korono in rešiti ljudstvo. Ko so me poučili, da so to zelo majhni virusi, sem imel rešitev na dlani. »Kadar pridejo na moje rastline male žival'ce, jih poskropim s koprivovo vodo. Tudi toplo sonce uniči škodljivca. Če pa rastlino zakrijem s slamo, listjem ali vejicami, do nje ne more priti prav nič,« sem povedal. »To je rešitev, Krpan! Ministri, ste slišali?« je skočil v zrak prvi predsednik. »Ljudem bomo ponudili cepivo in jih zaščitili z maskami ter tako uničili ta virus. Ti, Krpan, boš v zahvalo tega deležen prvi, v Lipici pa lahko izbereš najlepšega lipicanca za svojo kobilico.«

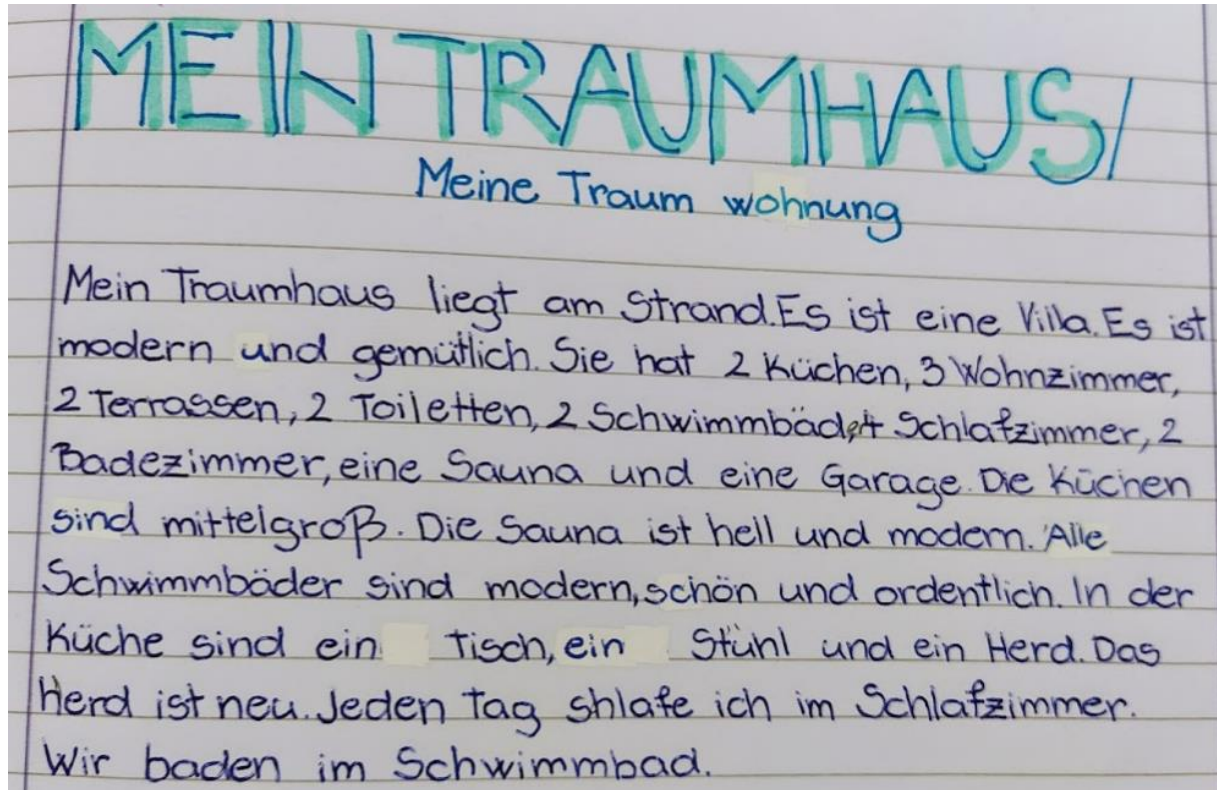
Bil sem ponosen na svojo kmečko pamet in vesel poštenega plačila. Predsednika sta se rokovala z mano in se poslovila. Ministri pa so le užaljeno gledali v tla.

Ajda Julija Ozimic, 7. b



JEZIKOVNI KOTIČEK

IZBIRNI PREDMET NEMŠČINA



Žana Lakić, 9. r.



MEIN TRAUMHAUS/MEINE TRAUMWOHNUNG

Mein Traumhaus liegt **auf dem Land**. Es ist ein Einfamilienhaus. Es ist modern, gemütlich und groß. Es hat eine Küche, 3 Schlafzimmer, 3 Toiletten, 3 Badezimmer, ein Wohnzimmer, ein Arbeitszimmer, 2 Terrassen, ein Schwimmbad, eine Garage, einen Garten. Die Küche ist groß, modern und hell. Alle Räume sind praktisch und hell. Die Schlafzimmer sind groß, modern und nützlich. Der Garten ist ordentlich und groß.

Im Wohnzimmer gibt es zwei Sofas, einen Fernseher, einen Sessel, einen Teppich, einen Sitzsack und ein Fernseherregal.

Das Sofa ist neu, weich und bequem.

Ich schlafe jeden Tag im Schlafzimmer. Ich bade im Schwimmbad.

Karin Žlebnič, 9. r.



Trine Rosenstein, 4. r.





Zoja Hanžekovič, 4. r.

A DAY IN THE LIFE OF MY SUPERHERO

This is a description of a day in the life of my Superhero. My Superhero is a man, bigger than I am and about thirty years older than me. He doesn't have a name.

He always gets up at five o'clock. Firstly, he makes his bed then he brushes his teeth and gets dressed. Next, he is ready to get some extra energy, which he gets by having a long walk with his dog. After the walk, he has breakfast. For breakfast he eats his secret food. Nobody knows what it is. At eight o'clock, he starts his mission as a Superhero.

Every day he solves at least one problem and helps people in trouble. For example, yesterday he helped a five-year-old boy who was running late for his school bus. With the help of his super power, he took him and ran with him very fast. The boy didn't cry, he smiled.

He spends his afternoons at home, thinking about charity performances on the top of the biggest building in the world. The money is for kids who can't afford education. In the evenings, about six o'clock PM, he becomes hungry. During the day, he doesn't eat anything. For dinner he often eats super sandwiches. After dinner he gets tired, goes to sleep and has beautiful dreams.

By Neja Pečnik, 6. r.

MY SUPERHERO

This is my superhero. He's the best. I like him because he has a very kind personality. He's really nice and always helps others when they need it. He cares for the planet and is super fit. This superhero has brown eyes and brown hair. His clothes are always perfect and clean. He wears white and black shoes with a Nike logo on them.

The superhero's day is full of healthy food and exercise. He wakes up at six o'clock in the morning and then he makes his bed. He brushes his teeth very well and then he gets dressed into sports clothes. He does his morning workout for a half an hour. After he's done, he gets hungry. This superhero has an amazing and healthy breakfast. He eats fruit and some yoghurt. When he is ready, he goes to his school at about half past seven. He rides a bike to school and he hardly ever goes to school by a car. "It is not good for our planet!" he says. He gets home from school at about one o'clock and then does his homework and studies. After he's done, his mom makes him a really healthy lunch with many vegetables. His training starts at six o'clock and ends at eight. He trains football and sometimes basketball. He has a shower after dinner and goes to bed at nine o'clock.

I like this superhero, because he's really fit, caring and healthy. Someday, I really want to be like him. He is good and perfect. This superhero is my big inspiration.

By Zoja Emeršič, 6. r.

THE STONEMAN

The Stoneman is a man made of stone. He is a superhero. His real name is Eric. He's very nice and he helps people who are in trouble. He is a normal person but when he transforms into the Stoneman, he becomes very big and strong.

Stoneman's day is mostly normal. He wakes up, eats breakfast and goes to work. But when he hears that someone is in trouble or that somebody is breaking the law and being evil, he saves the day. After he gets home, he exercises, watches TV and then goes to bed.

He is my favourite superhero because he is fair, nice and fights against evil.

By Taras Paučník, 6. r.



NACIONALNI OTROŠKI PARLAMENT

ANA VENINŠEK V VELIKI DVORANI DRŽAVNEGA ZBORA

V ponedeljek, 11. aprila 2022, je v veliki dvorani Državnega zbora Republike Slovenije potekalo zasedanje 32. nacionalnega Otroškega parlamenta v organizaciji Zveze prijateljev mladine Slovenije (ZPMS).

111 mladih parlamentarcev iz vse Slovenije je razpravljalo o osrednji temi *Moja poklicna prihodnost oz. petih podtemah: »Moj poklic: skrbi, pričakovanja, znanja, veščine; Poti do mojega poklica; Poklici sedanjosti in poklici prihodnosti; Slovenija, Evropa svet – pozitivno, negativno, zanimivo; Vpliv Covid – 19 na izbiro poklica.«*

Uvodoma jih je pozdravil predsednik Državnega zbora Republike Slovenije, g. Igor Zorčič. Spodbudne besede sta mladim parlamentarcem namenila tudi predsednica ZPMS, ga. Darja Groznik, in predsednik Republike Slovenije, g. Borut Pahor.

Zasedanja se je udeležila devetošolka Ana Veninšek, ki je našo dolino odlično in suvereno zastopala, za kar ji iskreno čestitamo.

Na koncu zasedanja so mladi parlamentarci s 76 glasovi izvolili temo 33. in 34. Otroškega parlamenta (šolski leti 2022/23 in 2023/24), ki bo »Duševno zdravje otrok in mladih«.

Helena Naglič, mentorica Otroškega parlamenta



LIKOVNI NATEČAJ

MI SMO SVETLOBA

Naši učenki Zoja Emeršič in Neža Ugovšek sta pri predmetu likovna umetnost sodelovali na likovnem natečaju »Mi smo SVETloba«, ki ga je organiziral zavod Savinja z Ljubnega. Tema stripa so bile podnebne spremembe, okolje in onesnaževanje narave. Pripravljali sta ga dolgo časa in se potrudili, da bi bil strip lep in v skladu s pravili natečaja.

Na razglasitvi v Fašunovi hiši na Ljubnem jima je ocenjevalna komisija dosodila prvo mesto. Za nagrado sta prejeli diplomo in sadike jagod ter vstopnici za sobo pobega v Velenju. Mladima ustvarjalkama in mentorici Maši Kolšek čestita tudi naše uredništvo.



UMETNIKI, NA PLAN!

TA ROŽE JE ZATE ...



Katarina Starič, 8. a



Ema Ročnik, 1. r.

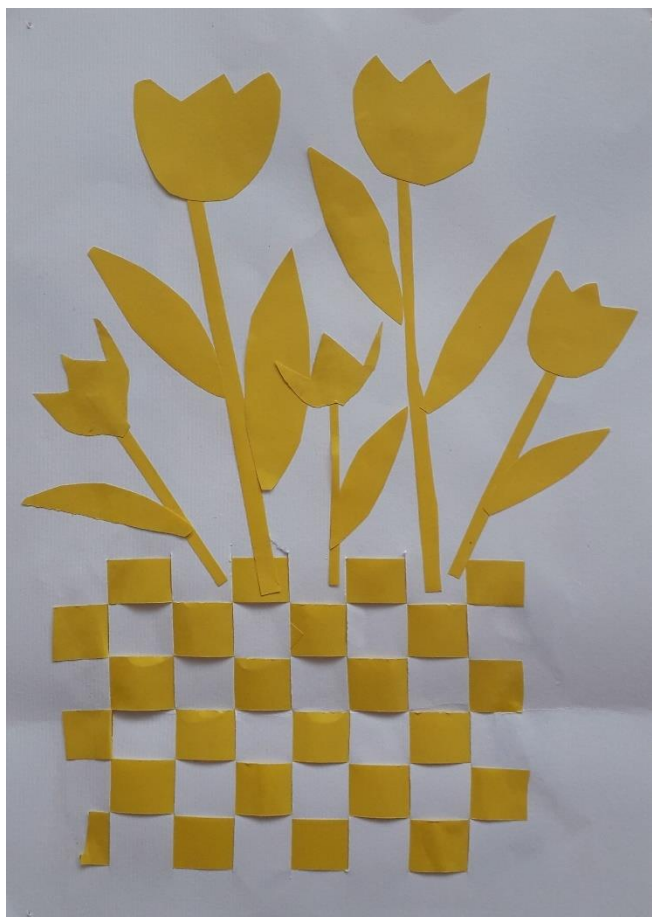


Patricija Petrovič, 5. r.



Bine Jeličić, 1. r.





Maj Stermecki, 1. r.



Sebastjan Gostečnik, 1. r.

ZIMA JE PRIŠLA



Lara Svet, 2. r.



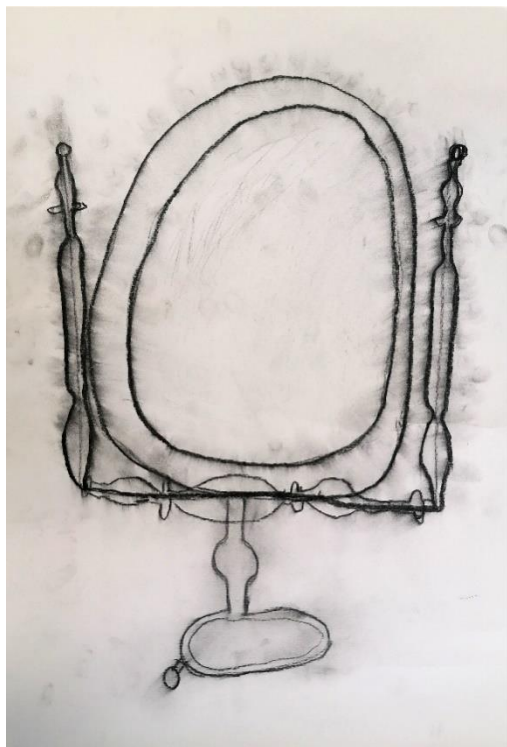
Zala Zgojznik, 1. r.



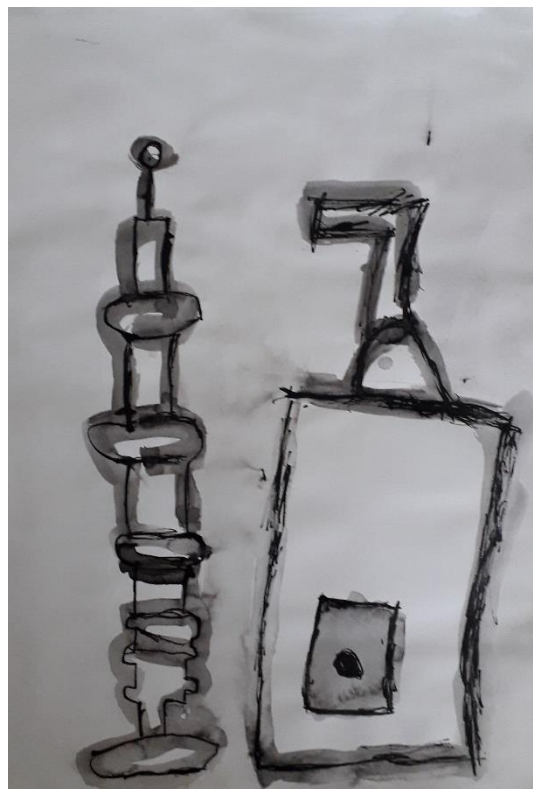
Manca Martinović, 1. r.



IZ PRETEKLOSTI V SEDANJOST



Ambrož Lenko, 2. r.



Lana Presečnik, 1. r.



Gal Bevc, 5. r.



Hana Globočnik, 5.





Niko Senica, 5. r.

POŠASTKI



petošolci

VARNO V PROMETU



Maks Goličnik, 1. r.



Iza Veninšek, 1. r.



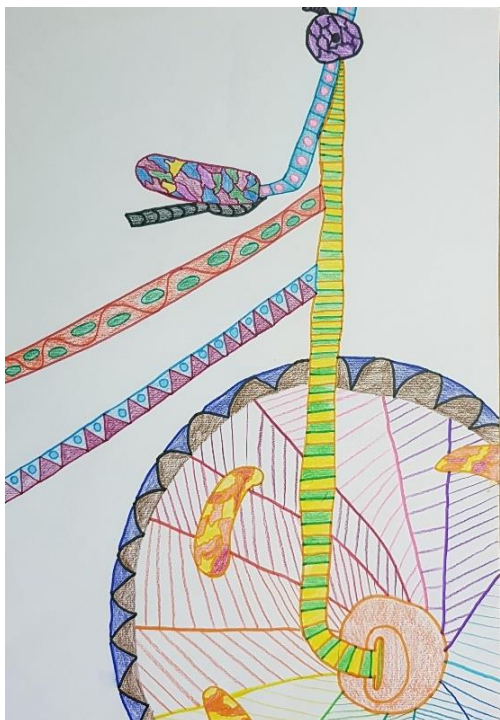
Jan Češnovar, 8. b



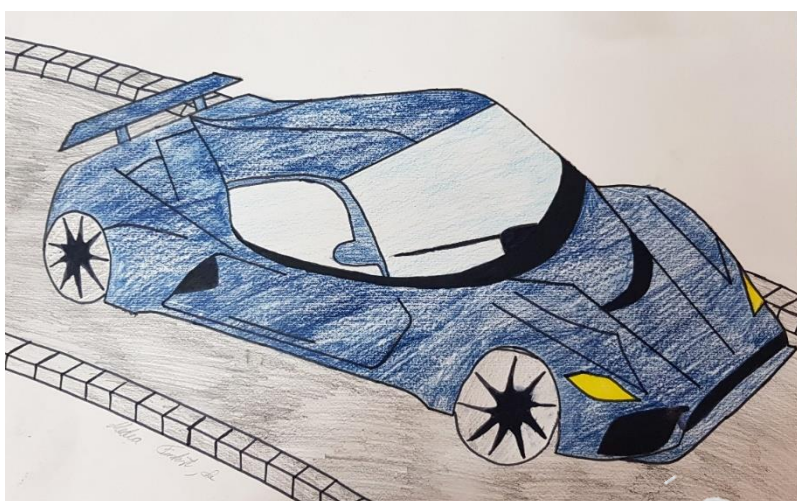
Matevž Zvir, 8. a



Amila Jusufović, 2. r.



Maša Bric, 5. r.



Medea Finkšt, 8. a



ŽIVALI IZPOD SPRETNIH ROK LIKOVNIH USTVARJALCEV



Igor Senica, 3. r.



Anže Kranjc, 6. r.



Lovro Hriberšek, 6. r.





Lan Hrovat, 6. r.

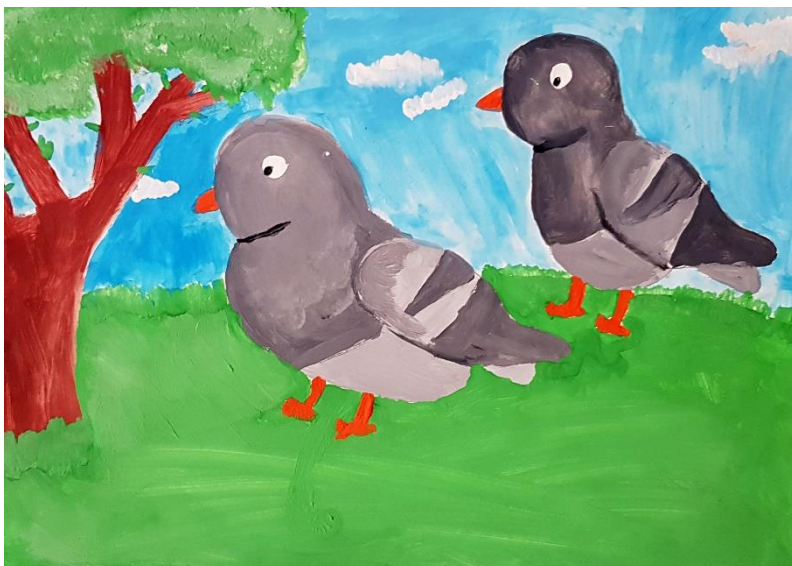


Tine Rosenstein, 6. r.



Madai Finkšt, 6. r.





Pia Čretnik, 6. r.



Ines Gubenšek Rovšnik, 8. a



Alja Slapnik, 8. b



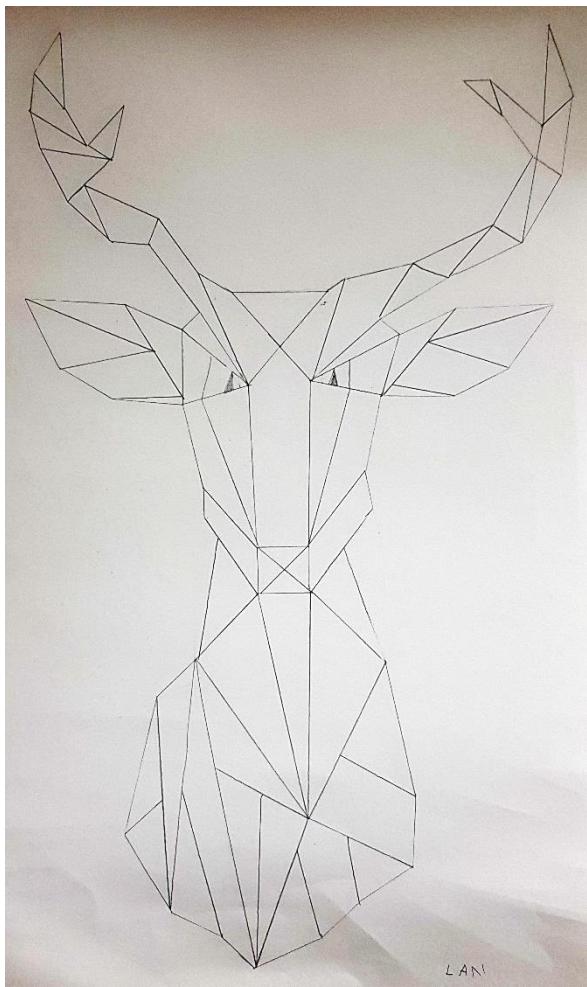


Neli Mahorič, 8. b



Jan Češnovar, Tamir Korenjak Ošep, 8. b





Lan Gosar, 8. a



Mateja Orel, 8. a



Maruša Robič, 9. r.



Ana Veninšek, 9. r.

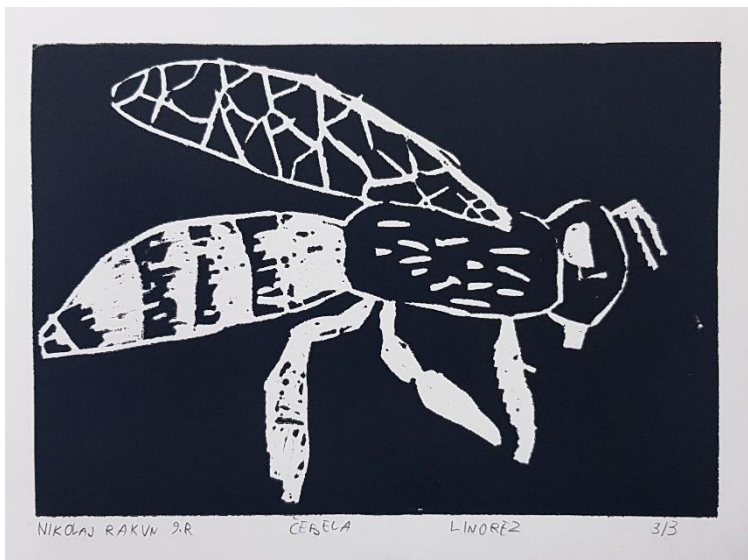




Jure Blekač, 9. r.



Karin Žlebnik, 9. r.



Nikolaj Rakun, 9. r.



Staš Breznik, 9. r.



IGRIVE ČRKE



Kaja Zupanc, 6. r.



Zoja Emeršič, 6. r.

DOMIŠLIJA NE POZNA MEJA



Enja Jeraj, 2. r.



Luka Žunter, 2. r.



Nace Jurjevec, 4. r.



Rožle Atelšek, 4. r.





Vid Vižintin, 8. b



Mirjam Senica, 8. a



Manca Strožič, 8. a



ZA MODNE NAVDUŠENCE



Lucija Banovšek, 8. a



Neli Ugovšek, 8. a





Sara Časl, 8. a



Anna Pavlenko, 8. b





Keli Kopušar, 8. b



Zala Žlebnik, 8. b



VELIKANU

in
KRALJU

JESENKA

ne sem

DRUGAČNOST

Lili

IN

BINE

D
S
R
E
Č
I